

žarek dobrote

9/XXI
september
2023

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Za srce Afrike 2023

5 ••• Seminar Karitas 2023

TO MORAMO VEDETI

6 ••• Nasveti o sanaciji poplavljenih stanovanj

KARITAS MLADIH

7 ••• Mladost, energija in srce za dobro

9 ••• Gospod, reši me!

10 ••• Štiri noge stola

11 ••• Hvala za enkratno pot služenja ubogim

KOPER

12 ••• Počitniško druženje programa Popoldan na Cesti

LJUBLJANA

12 ••• Slepi varni kljub medvedom

NOVO MESTO

14 ••• Dnevi duhovnosti

LETOVANJA

14 ••• Celje: Hvala za čudovito letovanje

15 ••• Koper: Letovanje v Soči

16 ••• Tudi v Soči smo migali in zdravo uživali

16 ••• Tabor Valovi poletja

17 ••• Letovanje družin

18 ••• Blizu družinam v nesreči

24 ••• Z delom do dostojnega življenja in Kupim kozo

27 ••• Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA STRAN in ZADNJA STRAN Tatjana Rupnik •

IZDAJA: **Karitas** Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana
• info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 •
ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas •
UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar
Jezeršek, Marjan Dvornik, Barbara Godler, Peter Perše, Karlo Šmодиš,
Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman •
LEKTORIRANJE: Majda Strašek Januš • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA
PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK:
Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poština plačana pri pošti
• ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne
predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote
omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in
humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

SEMINARJI KARITAS 2023

Tema: Paliativna oskrba in spremljanje umirajočih

Termin	Lokacija
22. in 23. 9. 2023	Zavod Marianum, Veržej
6. in 7. 10. 2023	Dom sv. Jožef, Celje
20. in 21. 10. 2023	Stella Maris, Strunjan
27. in 28. 10. 2023	Samostan Stična

Karitas

Teden Karitas

27. 11. – 3. 12. 2023

geslo: **UPANJE ZA VSE!**

29. 11. Romanje na Ponikvo

29. 11. Klic dobrote

3. 12. Nedelja Karitas

Foto: Andrej Šauperl

Malega Edoarda je zanimalo, kakšno sporočilo lahko otroci prinesejo svojim junakom, staršem. Sveti oče je otroke povabil, naj večkrat rečejo »hvala« svojim mamicam in očkom za njihovo prizadevanje in skrb pri vzgoji. Na Elenino vprašanje, kdo so zanj superjunaki, pa je papež s kančkom ganjenosti odgovoril, da so to stari starši, in sicer zato, ker »imajo modrost«. Dodal je, da je zelo pomembno, da se z njimi pogovarjamo. Raffaele pa je papeža vprašal, na kakšen način smo lahko junaki v digitalnem svetu. Dejal je, da tako, da ga uporabljamo za to, kar je koristno: da nam služi in ne da mi služimo njemu.

papež Frančišek,

odgovarja otrokom na oratoriju v Vatikanu na temo: »Kdo so superjunaki?«

vir: Vatican News

tema meseca

ZA SRCE AFRIKE 2023

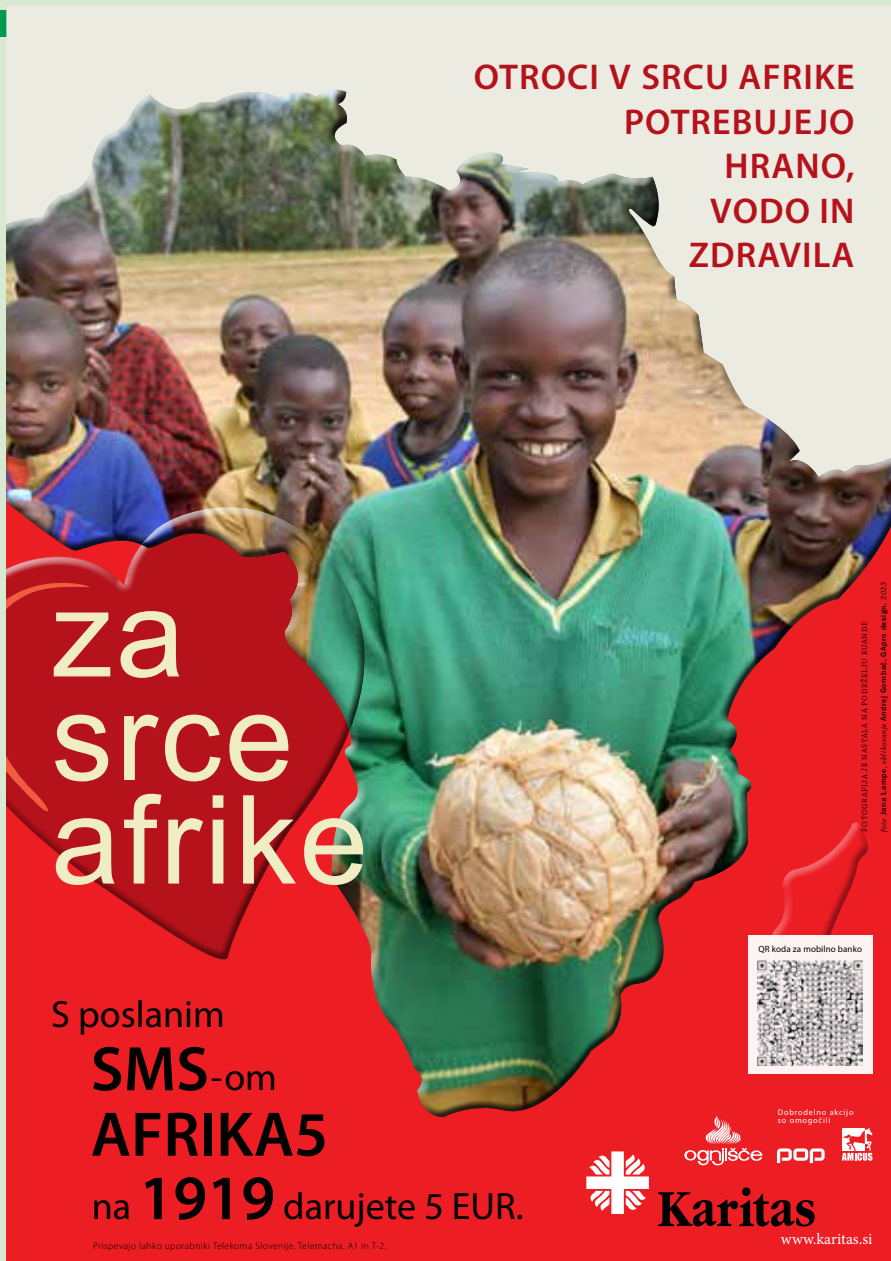
Jana Lampe

Slovenska karitas tudi letos izvaja dobrodelno akcijo **Za srce Afrike**, ki je že 18. po vrsti. Letos zaradi poplav v Sloveniji akcijo začnemo šele v septembru. Akcija poteka **v sodelovanju z revijo Ognjišče ter s slovenskimi misijonarji, sestrami domačinkami ter lokalnimi Karitas**, ki delujejo predvsem v državah osrčja Afrike. Skupaj z vsemi vami, ki imate odprto srce za srce Afrike, in **ob sofinanciranju Ministrstva za zunanje zadeve RS ter Misijonskega središča** tako lahko najrevnejšim v Afriki prinašamo upanje in možnost za boljšo prihodnost z boljšim dostopom do pitne vode, hrane, šolstva, zdravstva in omogočanjem dela.

V zadnjih 17 letih je bilo **s to pomočjo iz Slovenije zgrajenih ali obnovljenih in/ali opremljenih 9 šol in 2 vrtca, dodatno sta bi bili za 2 šoli zgrajeni tudi jedilnici, 6 zdravstvenih centrov in 7 porodnišnic, center za fizioterapijo ter 41 večjih vodnjakov za območja, kjer živi skupaj več kot 250.000 prebivalcev**. Šole otrokom omogočajo možnost poklica, zdravstveni centri in čista voda pa boljše zdravje. Pri gradnjah so mnogi revni starši dobili priložnost za plačno delo, kar jim omogoča preživetje družin in dostojanstvo. Zelo dragocena je tudi redna pomoč učencem s šolsko malico, da se lažje učijo, ter pomoč podhranjenim otrokom s hrano, da se lahko vrnejo v normalno življenje in v šolo. Misijonarji in domačini so neizmerno hvaležni za vso pomoč. Čutijo, da niso pozabljeni v svojih stiskah. Zahvaljujejo se vsem dobrotnikom in molijo za vas.

Stiske revnih v Afriki se še povečujejo. Svetovna recesija z rastjo cen hrane, ki so se v Afriki skoraj podvojile, ter konflikti močno povečujejo število ljudi v Afriki, še posebej otrok, ki jih pesti lakota in podhranjenost. Revni se težko sami soočajo s temi stiskami, saj je preživetje večine od njih odvisno od tega, kar pridelajo na zemlji. Družine so številčne. Države Afrike so v večini prešibke, da bi revnim pomagale blažiti posledice ekstremnih suš ali poplav, ki se dogajajo zelo pogosto, ne zmorejo niti zagotoviti vse osnovne in-

OTROCI V SRCU AFRIKE
POTREBUJEJO
HRANO,
VODO IN
ZDRAVILA

za srce afrike

S poslanim
SMS-om
AFRIKA5
na **1919** darujete 5 EUR.

QR koda za mobilno banko

Dobrodelna akcija so omogočili

ognišče pop AMICUS

Karitas
www.karitas.si

Prispelje lahko uporabniki Telekom Slovenije, Telemacha, A1 in T2.

»Šolo v Lusaki s kapacitetami od 1. do 9. razreda vodijo Marijine sestre. Izobražuje več kot 900 mladih iz revnih družin. Letos so vsi uspešno končali 9. razred. Le 5 od 100 mladih je našlo mesto v 10. razredu javne gimnazije, ker je teh v Zambiji premalo. Sestre zato želijo zgraditi še 6 učilnic, da bi vsi dijaki končali gimnazijo, kar je za te revne mlade izjemnega pomena za boljšo prihodnost. Prosim vas za pomoč. Za vašo dobroto naj vam Bog tisočkrat povrne!« (p. Janez Mujdrica, misijonar v Zambiji)

frastrukture. Zato lokalne avtoritete prosijo misijonarje, sestre in župnije za gradnjo šol, zdravstvenih centrov, vodnjakov. Prošnje misijonarjev, ki smo prejeli letos, so posebej usmerjene v gradnjo izobraževalnih ustanov, saj je revnih otrok in mladih veliko. Izobrazba je edina možnost, da bodo v prihodnosti prišli do poklica in dostojnega preživetja. **Z letošnjo podporo Za srce Afrike tako želimo uresničiti naslednjo pomoč:**

4

V Safi v Centralnoafriški republiki bomo nadaljevali z nakupi hrane za več 100 podhranjenih otrok in za doječe matere.

V Rusumu v Ruandi bomo z usmiljenkami podprli gradnjo vrtca za revne otroke, ki tako dobijo dobro vzgojo in znanja, ko starši delajo na polju.

V Ruandi v Mukungu bomo za potrebe srednje šole zgradili internat za 200 revnih deklet iz oddaljenih krajev, da bodo lahko izboljšale svoj učni uspeh.

V Gitegi v Burundiju bomo v sodelovanju s sestro Bogdano Kavčič zgradili 12 vodnjakov.

V Burundiju v Bujumburi bomo s sestro Vesno Hiti podprli nakupe hrane za najranljivejše zapornike, v **Kiguhu** pa hrano za 250 podhranjenih otrok.

V Zambiji v Lusaki bomo na prošnjo misijonarja Janeza Mujdrice podprli gradnjo 6 učilnic višje gimnazije za 300 revnih mladih, ki sicer ne bi imeli možnosti izobraževanja.

V Lowarju v Keniji bomo nadaljevali s podporo plačila dela učiteljev v šoli in podprli 10 revnih mladih za zagon obrti.

V Ampitafi na Madagaskarju nas Janez Krmelj prosi za nakup riža za 300 šolarjev in za gradnjo dveh učilnic nižje gimnazije, kjer se bo učilo 100 mladih.

Srčna HVALA vsem, ki boste tudi letos pomagali uresničiti prošnje misijonarjev in ljudi v osrčju Afrike. Svoj dar lahko nakažete na: Slovenska karitas, Kristanova ulica 1, 1000 Ljubljana, TRR: 02140-0015556761, sklic: 2127, namen: Za srce Afrike. Lahko pa svoj dar prispevate z SMS sporočilom AFRIKA5 ali AFRIKA10 na 1919 in darujete 5 ali 10 EUR za pomoč revnim ljudem v Afriki.

Z DELOM DO DOSTOJNEGA ŽIVLJENJA – omogočite delo in zaslužek najrevnejšim družinam svata ali podprite delo učitelja ali zdravstvenega delavca na misijonih v Afriki

Že 13. leto sočasno z akcijo Za srce Afrike nadaljujemo tudi z dobrodelno akcijo **Z delom do dostojnega življenja**, preko katere s pomočjo mesečnih darovalcev iz Slovenije omogočamo revnim družinam v Afriki, Albaniji in na Šrilanki, da se z lastnim delom preživijo in dostojno živijo. K temu nas letos vabijo misijonarki – sestre Vesna, Bogdana in Anka – ter sestre domačinke v Burundiju in Ruandi, s. Vida Gerkman v Albaniji ter Karitas na Šrilanki, kjer so številne revne družine potrebne pomoči. Na misijonih v Afriki in Albaniji je potreba po delu domačinov v zdravstvenih centrih, šolah pri čiščenju, urejanju okolice, obdelovanju vrtov, pri oskrbi onemoglih ter drugem delu za skupno dobro. Za delo bodo prejeli plačilo za lažje preživetje. Na Šrilanki bodo revne družine prejele enoletno podporo za zagon obrti, kot je reja živali, šivanje, gojenje zelenjave ...

Revna družina na afriškem podeželju potrebuje dodatnih 24 EUR, v mestu pa 48 EUR, v Albaniji 60 EUR in na Šrilanki 30 EUR na mesec, da dostojno preživi, ima dovolj hrane, dostop do zdravil in šolskih potrebščin za otroke. V času svetovne krize, ko cene hrane in drugih potrebščin naraščajo, je ta pomoč še dragocenejša. Z majhno dnevno odpovedjo, kot je odpoved kavi ali čokoladi, lahko posamezniku na

z delom do
dostojnega
življenja

kaj zaslužijo in kupijo še kaj drugega za družino, kot so šolske potrebščine, plačajo zdravstveno zavarovanje za družinske člane in podobno. Vsem iz srca hvala za vašo solidarnost!

SEMINAR KARITAS 2023

Helena Zevnik Rozman

Termini	lokacija
22. in 23. 9. 2023	Zavod Marianum, Veržej
6. in 7. 10. 2023	Dom sv. Jožef, Celje
20. in 21. 10. 2023	Stella Maris, Strunjan
27. in 28. 10. 2023	Samostan Stična

5

Vsebine letošnjih seminarjev Karitas bodo v celoti usmerjene v spremljanje umirajočih.

Kratek program:

PETEK

Ob 17h: Registracija udeležencev in namestitev za spanje

Ob 18h: Sveta maša (v Celju predhodno molitev rožnega venca)

Ob 19h: Večerja

Ob 20h: **Moralno-etične dileme evtanazije, samomora s pomočjo in ohranjanja dostojanstva človeka ob umiranju** (dr. Roman Globokar, dr. Gabriel Kavčič)

SOBOTA

Ob 7h: Sveta maša

Ob 8h: Zajtrk

Ob 9h: - **Predstavitev paliativne oskrbe** (dr. Maja Ebert Moltara)

- **Komunikacija in vzpostavitev odnosa z umirajočimi in njihovimi svojci, spremljanje umirajočih itd.** (mag. Andreja Cirila Škufca Smrdel, s. Emanuela Žerdin, Jani Kramar)

- **Duhovna oskrba umirajočih** (p. Toni Brinjavc, Jure Levart)

Ob 11:30: Predstavitve projektov in programov spremljanja umirajočih in žalujočih ter paliativnih timov

Ob 13.00: Delavnica: Moj odnos do smrti in umiranja

Ob 14.00: Kosilo in zaključek seminarja

Seminar je za vse sodelavce Karitas brezplačen. Povabite pa lahko še ljudi, ki jih tematika zanima. Za-

MESEČNO DAROVANJE

Omogočimo družinam v Afriki, Albaniji in na Šrilanki, da se z delom preživijo in dostojno živijo! Podprimo delo učitelja ali zdravstvenega delavca na misijonu v Afriki!

drugem kontinentu omogočimo redno delo in njegovi družini spremenimo življenje.

Zbiramo tudi mesečni dar za plačilo zdravstvenih delavcev in učiteljev na misijonih v Afriki. Za delo učitelja, vzgojitelja, zdravnika ali zdravstvenega delavca na misijonu mesečno večinoma potrebujejo med 50 in 250 EUR.

Vabimo vas, da se odločite za mesečni dar 6, 12, 24, 30 EUR ali po vaši izbiri, kar lahko storite preko trajnika ali položnice, in poslali vam bomo kratek opis družine, učitelja ali zdravstvenega delavca, ki se preživlja s plačilom za delo za skupno dobro, ki ste ga vi omogočili. Za več informacij se obrnite na Slovensko karitas, tel.: 01 300 59 60 ali jana.lampe@karitas.si. Zgibanka s prijavnico je na voljo tudi v septembrski številki revije Ognjišče in v župnijah.

Možnost za podporo revnim družinam v Afriki je tudi preko akcije **Kupim kozo**, ko z nakupom kože za 20 EUR družini v Afriki omogočite več hrane, saj imajo s tem gnojilo in pridelajo več zelenjave, mleko, prirast kozličkov pa lahko prodajo na trgu in s tem ne-

radi lažje organizacije je **OBVEZNA PREDHODNA PRIJAVA** najkasneje teden dni pred posameznim seminarjem. Veseli pa smo hitrih prijav, ker nam omogočajo pravočasno pripravo.

Prijavite se na Slovenski karitas:

- po telefonu: 01 300 59 60 ali
- preko elektronske pošte: info@karitas.si ali
- po pošti: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana

6

Podatki za prijavo: ime in priimek, naslov in kontakt, ustanova Karitas, iz katere prihajate, ter podatki o tem, ali boste prespali ter katere obroke želite (večerja, zajtrk, kosilo).

to moramo vedeti

NASVETI O SANACIJI POPLAVLJENIH STANOVANJ

zbrala: Mojca Kopic

Prispevek mag. Mihe Tomšiča, univ. dipl. inž. grad., z Gradbenega inštituta ZRMK o načinih odprave škode po poplavih

Za uspešno sanacijo posledic poplav je pomembno, da ravnamo na pravilen, strokovno ustrezen način in z uporabo primernih postopkov. **Odpravljanje posledic je dolgotrajno in odvisno od tega, kako dolgo se je voda zadržala v stanovanju oz. stavbi in kako visoko je segala, od vrste stavbe – masivna, lesena, montažna – in od vrste gradbenih materialov.** Od tega je namreč odvisno, kako je voda prizadela določene konstrukcije oz. kako globoko je prodrla vanje in kakšna je verjetnost, da se bo stavba izsušila v daljšem ali krajšem času.

Osnovno vodilo sanacije posledic poplav je potrpežljivost in upoštevanje pravil stroke

V prvem koraku se moramo prepričati, ali je stavba **dovolj varna**, da sploh vstopimo vanjo. To velja tako za lastnike kot za strokovne delavce in prostovoljce. Za njeno statično varnost je pomembno, da ni opaziti večjih **razpok, premikov ali posedkov**. Šele nato vstopimo v stavbo in fotografsko dokumentiramo stanje, pregledamo in po potrebi odklopimo posamezne **inštalacije** (elektrika, plin, vodovod). Sledi grobo čiščenje, pohištvo in opremo odnesemo na prosto, da vidimo, v kakšnem stanju je ovoj oz. tkivo stavbe. Tu moramo biti pozorni tudi na morebitne poškodbe tlakov in vseh notranjih konstrukcij. Šele takrat lahko vsaj približno ocenimo škodo, ki je nastala. Prava ocena pa bo šele prišla.

Lotimo se podrobnega **pregleda konstrukcij**, odvisno od gradnje stavbe. Prvo sliko nam da **stanje tlakov in ometov**. V primerih, ko je bila stavba poplavljena dalj časa, bo morda treba tlake, omete in mavčnokartonske ali lesene konstrukcije v celoti ali vsaj delno odstraniti. Problematična je mehka izolacija iz mineralne volne za toplotno zaščito. Pri oceni omočenosti oz. navlaženosti konstrukcij se lahko orientiramo na črto, ki jo je poplavna voda zarisala na steni. Vedeti pa moramo, da so lahko stene v svojem jedru navlažene tudi še od pol do enega metra nad to črto. Do take višine tudi odstranimo omet, kadar je to potrebno.

Kot primer, v masivnih, npr. opečnih konstrukcijah prostora velikosti 20 m², se lahko ob nekajurnem zadrževanju vode v prostoru nabere do 3.500 l oz. 3,5 tone vode. Tako količino odstraniti iz konstrukcij ni majhen zalogaj. Pomembno je **intenzivno in vztrajno sušenje**, čas, ki bo za to potreben, pa je odvisen tudi od vgrajenih materialov.

Kako potekata sušenje in prezračevanje

Sušenje poteka na več načinov: voda izhlapeva s površin sten in tal. Globlje kot je voda prodrla v konstrukciji, dalj časa se izsušuje. Najprej se mora voda, ujeta v porah materiala, spremeniti iz tekočega v plinasto stanje, tj. v vodno paro. Ta para nato z difuzijo potuje skozi pore materiala do površja in šele takrat izhlapi. Obseg procesa lahko ponazorimo s primerjavo, da enaka količina vode potrebuje za izhlapevanje vsaj petstokrat več energije oz. toplote, kot če bi želeli to količino vode segreti za eno stopinjo. Zato so navlažene stavbe tudi hladne. Voda namreč za svoje izhlapevanje porablja toploto, ki jo vsebujejo konstrukcije.

Sušenje se odvija tako v zunanost kot tudi v notranjost. Zraku v prostorih moramo zato omogočiti, da se te vlage navzame oz. da ima za to zadostno kapaciteto. Ključna beseda je **prezračevanje**. Naravno, z ustvarjanjem prepiha, je seveda počasnejše, kot če mu dodamo še mehansko sušenje in prezračevanje. Intenzivno, precej bolj, kot smo sicer navajeni, bo treba prezračevati vsaj še to zimo, morda tudi naslednjo. **Strah, da bi s prezračevanjem pozimi, ko je zunaj hladno in morda megleno, v prostor dovedli dodatno vlago, je povsem odveč.** Hladen zrak v količinskem smislu vsebuje zelo malo vodne pare, topel pa veliko. Ko hladnejši zunanji zrak pripeljemo v notranjost, ta zamenja topel in z vlago nasičen zrak, s tem pa pridobimo »rezervo« za nadaljnje sušenje materialov.

Sušenje tlakov lahko zelo pospešimo z **vpihovanjem toplega zraka skozi okroglo izvrtine**, ki segajo pod nivo estriha. Ob tem obvezno odstranimo robne letve. V prostore namestimo **razvlaževalnike**. Tudi klimatske naprave, ki zrak prav tako razvlažujejo, pridejo zelo prav. Vsa tehnična sredstva so zelo dobrodošla, če tega ni na voljo, pa je zelo pomemben **stalen pre-**

pih. Vedeti moramo tudi, da se v poletnem času zaradi večje vsebnosti vlage v toplem zraku konstrukcije sušijo počasneje kot pozimi, ko je zunaj hladno.

Sušenje na vse možne načine z razvlaževalniki, vpihovanjem zraka, **klimatskimi napravami**, tudi ustreznim ogrevanjem v zimskem času pomeni večjo porabo elektrike in žal s tem višje stroške. Pričakovati moramo, da bodo letošnja zimo, mogoče tudi še prihodnjo, stroški za ogrevanje in obratovanje stavb višji kot običajno. Pomembno pa je, da predvsem to prvo ogrevalno sezono po poplavih **ne varčujemo na račun intenzivnega prezračevanja in ustreznega ogrevanja prostorov**, sicer bo odpravljanje posledic še dolgotrajnejše. Kot primer, zelo namočen zid iz opeke debeline okrog 40 cm se lahko po naravni poti suši celo leto dni ali več, odvisno tudi od vremenskih razmer. Kot omenjeno, lahko z mehanskimi pripomočki ta proces precej pospešimo. Z vpihovanjem toplega zraka lahko npr. tlak v posameznem prostoru primerno posušimo v dveh do treh tednih.

Tudi med sušenjem in nato finim čiščenjem moramo biti pozorni na morebitne konstrukcijske poškodbe. Če opazimo **večje razpoke, debeline milimeter ali celo nekaj milimetrov**, je treba poiskati nasvet statika. Opazovati je treba tudi okolico hiše. Če opazimo dodatne ali nove pomike terena, se je treba obrniti na geologa.

Pregled in obnova poškodovanih sten

Močno navlažene omete je treba odstraniti. To naredimo do višine od pol do enega metra nad nivojem vode, ki je poplavlila prostor. Nato počakamo, da se nosilna konstrukcija primerno posuši. Omete zatem obnovimo. Pri montažnih konstrukcijah odrežemo ustrezno visok spodnji del mavčnokartonskih plošč, močno namočeno izolacijo pa zavržemo in po sušenju elemente zamenjamo z novimi. Posebej pazljivo in temeljito moramo sušiti lesene konstrukcije in podkonstrukcije, ki jih na koncu preventivno obdelamo z zaščitnimi premazi proti gobam.

Zelo verjetno se bo v marsikateri hiši in stanovanju v jesenskem času začela pojavljati **plesen**. V prostorih bo namreč še precej vlage, površine pa bodo razmeroma hladne. Tu ni potrebna pretirana zaskrbljenost na dolgi rok. Ko bodo konstrukcije primerno osušene, plesen odstranimo z namenskimi sredstvi in površine slikopleskarsko obdelamo. Ob vzdrževanju primerne temperature in relativne vlažnosti zraka težav ne bo več.

Zelo priporočljivo je nabaviti vlagomer in spremljati relativno vlažnost zraka v prostoru v zimskem času in prehodnih obdobjih. Če nam uspe zadržati vrednost okrog 50 %, smo na dobri poti. Če pa se ta stalno giblje okrog 60 % in več, potem bo treba še nekaj časa intenzivno prezračevati in sušiti konstrukcije.

Predvsem pa **počakajmo s ponovnim opremljanjem** hiš in stanovanj. Dokler ne bodo konstrukcije dovolj suhe, ni pravi čas za to. Les, tekstil in drugi materiali se lahko preveč navlažijo, postanejo plesnivi ali celo začnejo propadati. Tudi sicer moramo biti pozorni, da visokih omar ne postavljamo tik ob steno ali v vogal. Odmaknjene naj bodo vsaj 5 cm, tudi spodaj in zgoraj pa naj bo dovolj prostora, da lahko zrak nemoteno kroži.

Delamo po korakih, pazimo na lastno varnost, s potrpežljivostjo prezračujemo in sušimo prostore ter skrbno opazujemo stanje. Tako lahko upamo, da bo sanacija končana v primerno kratkem času.

karitas mladih

MLADOST, ENERGIJA IN SRCE ZA DOBRO

Luka Oven

Nacionalno srečanje prostovoljcev Mlade Karitas!

Ste že slišali za največje prostovoljno praznovanje leta? Če ste mladi ali pa želite, da se vaši mladi zbudijo v svetu prostovoljstva, je tu prava priložnost. Nacionalno srečanje prostovoljcev Mlade Karitas je priložnost za vse mlade, ki iščejo nove izkušnje, znanje in priložnosti za povezovanje z vrstniki.

Bratje kapucini nas bodo prijazno gostili v Domu duhovnosti v Kančevcih, kjer bomo zbrali mlade prostovoljce z vseh vetrov. Osrednje vodilo srečanja bo »Širi ljubezen, kamorkoli greš«. Več kot le geslo, to vodilo preveva celoten program srečanja, od delavnic do predavanj. Udeleženci bodo skozi družabne igre, predavanja in skupinske aktivnosti raziskovali različne plati solidarnosti in se spodbujali k delovanju izven svojih ustaljenih okvirov.

Poleg tega bo na zanimiv in interaktiven način potekala predstavitev Mlade Karitas, kjer bodo s pomočjo slik in zgodb pripovedovane zgodbe tistih, ki so najbolj vpeti v skupnost. Mladi bodo spoznali tudi etična načela, ki vodijo delovanje Karitas, in kako jih lahko vključijo v svoje vsakodnevno življenje. Za tiste, ki želijo poglobljati svojo duhovno stran, bodo na voljo adoracija, molitev za mir in sveta maša.

Čeprav se srečanje osredotoča na mlade, pa vabimo vse, da to novico delite z mladimi v svojem okolju. Morda je to prav tista priložnost, ki bo spodbudila mlade, ki se morda samo občasno odzovejo vašemu klicu na pomoč, da stopijo korak naprej in razvijejo svoje prostovoljne sposobnosti, se povežejo z vrstniki in pridobijo nova znanja in izkušnje.

Več o srečanju in prijavi na: www.youngCaritas.si

**NACIONALNO
SREČANJE PROSTOVOLJCEV**

KDO?
Vsi prostovoljci Mlade Karitas.

KJE?
Dom duhovnosti Kančevci.

21. - 22. oktober 2023

Druženje
Zanimive delavnice

Duhovne vsebine
Spoznavnaje prijateljev

Večeri ob ognju

QR koda do spletne strani dogodka & prijavnice

young Caritas
MLADA KARITAS
www.youngCaritas.si

MLADI se predstavijo

Živjo! Sem Rebeka, diplomantka kineziologije in z oktobrom vstopam v zadnji letnik magistrskega študija marketing menedžmenta. Živim v Ljubljani in večino mojega časa sestavlja kombinacija študija in študentskega dela. Konec julija letos so se mi (nepričakovano) podrli načrti za študentsko delo poleti, kar pa se je ob poplavah izkazalo za blagoslov. Prek prijateljice, ki na Karitas opravlja prakso, sem izvedela, da v koordinacijskem centru potrebujejo pomoč pri odzivu na poplave, in se z veseljem odzvala. Začela sem s podporo pri koordinaciji in razporejanju prostovoljcev na delovišča, v zadnjem času pa pomagam predvsem z urejanjem in razbremenitvijo administracije.

Prostovoljstvo: Organizirano še nikoli nisem bila prostovoljka, sem pa že po naravi taka, da mi ni odveč pomagati, ko je to potrebno.

Hobiji: Šport (fitnes, tenis, tek), potovanja, gledanje serij.

Najljubša hrana: Karkoli iz italijanske kuhinje.

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Poleg Ljubljane se največkrat mudim v Bohinju. :)

Najljubša pesem: No Longer Bound (I'm Free) – Maverick City Music, Chandler Moore & Forrest Frank.

Najljubši kotichek, kjer se sprostiš: Ljubljanski grad ali pa Koseški bajer.

Najljubša slovenska beseda: »Ranko« oz. v mojem dolenjskem narečju »ranku«. ☺

GOSPOD, REŠI ME!

papež Frančišek

vir: Vatican News, prevod: p. Ivan Herceg

In takoj je primoral svoje učence, da so šli v čoln in se peljali pred njim na drugo stran proti Betsajdi, medtem pa je sam odpuščal množico. Ko se je od njih poslovil, je šel na goro molit. Proti večeru je bil čoln sredi jezera, on sam pa na kopnem. Videl je, kako se mučijo z veslanjem, kajti veter jim je bil nasproten. Okrog četrte nočne straže je šel k njim tako, da je hodil po jezeru. Hotel je iti mimo njih, toda videli so, da hodi po jezeru. Mislili so, da je prikazen, in so zavpili. Vsi so ga namreč zagledali in se prestrašili. On pa je takoj začel govoriti z njimi. Dejal jim je: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Nato je stopil k njim v čoln in veter je ponehal; bili so vsi iz sebe. Niso še doumeli dogodka s hlebi, temveč je bilo njihovo srce zakrknjeno. (Mt 14,22-33)

Vprašanje je, zakaj je Jezus naredil to dejanje – kot spektakel? Ne, toda zakaj? Morda zaradi nujne in nepredvidene potrebe, da bi prišel na pomoč svojim, ki jih je zaustavil nasprotni veter? Ne, saj je bil On sam tisti, ki je vse to načrtoval, jim zvečer naročil, naj odrinejo, in celo, kot pravi besedilo, »jih je primoral«. Morda, da bi njim pokazal veličino in moč? Toda to ni On, bilo bi preveč preprosto. Zakaj je torej to storil? Zakaj je hotel hoditi po vodi?

V ozadju hoje po vodi je sporočilo, ki ni takoj razvidno, ampak ga moramo razbrati. V tistem času so namreč imeli velike prostranosti voda za sedež zlih moči, ki jih človek ni mogel obvladati. Še zlasti, če jih je razburkala nevihta, so bile globine simbol kaosa in so spominjale na temo pekla. Učenci se torej nahajajo sredi jezera v temi. V njih je strah, da se bodo potopili, da jih bo pogoltnilo zlo. V to pride Jezus, ki hodi po vodi, torej nad temi močmi zla, in reče svojim: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Vse to je sporočilo, ki nam ga Jezus daje. Poglejte, v čem je pomen tega znamenja. Sile zla, ki nas strašijo in jih ne moremo obvladati, so z Jezusom postavljene na pravo mesto. S tem, ko On hodi po vodi, nam hoče reči: »Ne bojte se, jaz si podvržem pod svoje noge tvoje sovražnike.« Gre za lepo sporočilo. Nikakor pa ne osebe, te niso sovražniki, ampak smrt, greh, hudič. Ti so sovražniki ljudi, naši sovražniki, ki jih zaradi nas potepta.

Kristus danes ponavlja vsakemu od nas: »Bodite pogumni! Jaz sem. Ne bojte se!« Pogum, to je, ker

sem jaz tukaj, ti nisi več sam v razburkanih vodah življenja. Torej, kaj storiti, ko se znajdemo na odprtem morju in na milost in nemilost prepuščeni nasprotnim vetrovom? Kaj storiti, ko te je strah zaradi odprtega morja, ko se vidi samo tema in se počutimo izgubljene? Dve stvari moramo storiti, ki ju v evangeliju pokaže Jezus in so ju storili apostoli. Kaj so storili apostoli? Kličejo Jezusa in ga sprejmejo. V najstrašnejših, najtemnejših trenutkih nevihte je pomembno klicati in sprejeti Jezusa.

Učenci kličejo Jezusa. Peter hodi po vodi proti Jezusu, a se ustraši, se začne potapljati in vpije: »Gospod, reši me!« To je lepa molitev, s katero je izražena gotovost, da nas Gospod lahko reši, da on premaga naše zlo in naše strahove. Vabim vas, da jo sedaj ponovimo skupaj: »Gospod, reši me!« Skupaj trikrat: »Gospod, reši me! Gospod, reši me! Gospod, reši me!«

Za tem učenci sprejmejo Jezusa v čoln. Najprej ga kličejo in zatem ga sprejmejo v čoln. Besedilo pravi, da je, takoj ko je vstopil v čoln, veter ponehal. Gospod ve, da čoln življenja, kakor tudi čoln Cerkve, ogrožajo nasprotni vetrovi in da je morje, po katerem pogosto plujemo, razburkano. Gospod to ve. On nam ne prihrani napora plovbe, še več, evangelij poudari, da prisili svoje, naj odrinejo. Povabi nas torej, da se soočimo s težavami, da tudi te postanejo kraji zveličanja, saj jih Jezus premaga, postanejo priložnosti, da srečamo Jezusa. On nam dejansko v naših trenutkih teme prihaja naproti in nas prosi, da ga sprejmemo tako kakor tisto noč na jezeru.

Vprašajmo se torej:

- Ko me je strah, ko sem v težavah, kako se obnašam?
- Grem sam naprej s svojimi močmi, ali pa z zaupanjem kličem Gospoda?
- In še, kako je z mojo vero? Verjamem, da je Kristus močnejši od valov in nasprotnih vetrov? Predvsem pa, ali plujem skupaj z Njim? Ga sprejmem, mu dam prostor v čolnu svojega življenja, mu zaupam krmilo?

Marija, Jezusova mati, Morska zvezda, naj nam pomaga v temnih prehodih iskati Jezusovo luč.

**Duhovnost za srečanje sodelavcev
župnijske Karitas:**

Preberite papežev nagovor in vsak zase razmislite o odgovorih na vprašanja, ki nam jih zastavlja. Podelite svoje razmišljanje in izkušnje.

ŠTIRI NOGE STOLA

Marko Čižman

Papež se je 18. 7. 2023 srečal z udeleženci poletnega oratorija, ki je potekal v Rimu. Iz tega srečanja izberimo nekaj spodbud, ki lahko postanejo »žarki dobre« tudi na naši poti!

Te spodbude so štiri, tako kakor so štiri noge na stolu.

1.) Pomembnost besede »hvala«: Mnogi ljudje na naši življenjski poti – tako starši kot tudi številni drugi ljudje – nam naredijo mnogo dobrega. Včasih si mislimo: »Eh, saj se ni potrebno vedno zahvaljevati!« Ne bodimo tiho. Zares je dragoceno, kadar zmoremo izreči besedico: »Hvala« ali pa: »Zares cenim to, kar narediš zame ...«.

2.) Obujajmo zavest, da so stari starši dragoceni: Stari starši imajo modrost, čas in običajno tudi več umirjenosti kot drugi ljudje. Poskrbimo, da bodo vnuki v zadostnem stiku s starimi starši. V obdobju druženja vedno prihaja do čudovite izmenjave: vnuki starim staršem prinašajo mladostnost, veselje in akcijo, stari starši pa vnukom predajajo mnoge uporabne namige za življenje. Marsikdaj pa tudi kak dober recept, ki bi se sicer lahko za vedno izgubil. Tudi sam lahko potrdim oboje: Moja stara mama je veliko pripomogla, da odnos do Jezusa Kristusa še danes v mojem življenju igra pomembno vlogo. Obenem pa sem se pri njej naučil narediti čudovit biskvit, ki vedno uspe, saj so vse količine merjene »na žlico«. ☺

3.) Svetovni splet je lahko čudovito orodje za posredovanje pozitivnih spodbud: Kot vsaka stvar ima tudi splet pozitivne in negativne plati. Po eni strani lahko na njem »visimo ure in ure« in »zabijamo čas« v prazno. Lahko pa na njem poiščemo (ali ustvarjamo)

in posredujemo sporočila, ki nas in druge spodbujajo k pozitivnim in dobrim stvarim.

4.) Delo za druge tudi v naše življenje prinese dodatno moč: V avgustu, ko so vso Slovenijo prizadele izredno hude poplave, smo videli, kako so naši gasilci in gasilke ter pripadniki civilne zaščite in številni prostovoljci pomagali preko svojih človeških moči. Ko so novinarji nekega župana vprašali: »Dva dni že skoraj nič ne spite. Neprestano ste na terenu ... Kako to zdržite?«, je izrekel dve pomenljivi trditvi:

- * Ljudje so v hudi stiski in treba je poskrbeti zanje!
- * Ko vidiš vse te gasilce in druge, kako se trudijo, ti to vlije novih moči, da tudi ti zmoreš več, kot si misliš!

Med pozitivne zglede štejemo tudi oratorijske animatorje. Čas počitnic, ki bi ga lahko namenili le sebi, namenijo za druge. V sebi ohranjajo zdravi nemir, ki jih spodbuja k služenju drugim. Prav je, da posrbimo zase. Toda ko delamo tudi za druge, se nam odpro vrata do dodatnih virov moči, do katerih sicer ne bi imeli dostopa. In vedno, ko se med seboj družimo kot prijatelji, ko si pokažemo spoštovanje, si med seboj delimo prijazna čustva, skrbimo za pozitiven dialog, se zgodijo čudovite stvari.

Štiri noge stola – štiri spodbude:

Radi si izrekajmo besedo »hvala«. Ravnajmo s starejšimi kot z dragocenimi. Uporabljajmo svetovni splet za širjenje pozitivnih sporočil. In radi kaj naredimo tudi za druge. To je pot do sveta, v katerem bo lepše nam in drugim. Pogumno v akcijo! Naj nas pri tem trudu podpira tudi obilen Božji blagoslov!

Svetovni splet je lahko čudovito orodje za pozitivne vzpodbude.

Delo za druge tudi v naše življenje prinese dodatno moč.

Pomembnost besede HVALA

Obujajmo zavest, da so stari starši dragoceni.

HVALA ZA ENKRATNO POT SLUŽENJA UBOGIM

Imre Jerebic

Spoštovana in draga s. Mirjam,
najprej iskrena hvala in zahvala dobremu Bogu in tebi, s. Mirjam, za tvojo veliko in enkratno pot služenja ubogim na različnih koncih (v Sloveniji, Srbiji, Kosovu, Albaniji ...). Hvala za dolgo pot prijateljstva mnogim iz Slovenije, Albanije in iz različnih delov Evrope in prav posebna hvala tebi, s. Mirjam, za pričevalno in požrtvovalno pot molitve in služenja v času bolezni, ko si se vrnila v Slovenijo.

Celih 20 let sva tkala mrežo dobrote za tvoje uboge v Albaniji in še več kot 10 let v času tvoje bolezni v Sloveniji – ti kot sestra usmiljenka in misijonarka ter obenem zdravnica in dobrotnica s svojo ambulanto na obrobju mesta Drač in jaz kot generalni tajnik Slovenske karitas skupaj s sodelavci iz raznih župnijskih Karitas in tudi posameznikov iz škofijskih Karitas, ki so pridno zbirali darove (hrano, obleko, zdravila, nujno potrebno opremo) za bolnišnico Ršeni, kjer so zelo aktivno delale tudi sestre usmiljenke.

Okrog 20 velikih kontejnerjev smo zbrali in jih enkrat letno napolnili v različnih krajih Slovenije ter jih pod budnim očesom g. Andreja pripeljali v mesto Drač, spravili preko carine v skladišča Karitas ter zaupali zdravila tebi, s. Mirjam, druge darove sodelavcem Karitas in sestram usmiljenkam ... Koliko dobrih sodelavcev župnijskih Karitas se je žrtvovalo za sortiranje, zbiranje in nalaganje – naj omenim še go. Jerco iz Mengša in go. Rezi iz Nove Gorice, vodstvo usmiljenk in moje sodelavce Slovenske karitas (dokup hrane in nujnih zdravil) in hvala raznim župnikom, ki so dali prostore za zbiranje in sortiranje blaga – hrane za kontejnerje.

Dobrota ne pozna meja; kakšno veliko izkustvo zame, za sodelavce Karitas. Nikoli nisem imel težav pri odgovornih na Slovenski karitas glede financ za dokup hrane, zdravil, plačila prevoza, »nagrade« za carinike ali nagrade prostovoljcem v Draču ... Večkrat sem te obiskal v Albaniji – Draču in bil deležen gostoljubja sester in tebe, obiskala sva nekaj revnih družin, tvoje ožje sodelavce ... Hvala!

Vesel in ponosen je lahko vsak, ki je doživel tvoje prijateljstvo. Sestra Mirjam, žarela si in oddajala žarke LUČI NJEGA, ki te je v zrelih letih, ko si bila že zdravnica, povabil v red usmiljenk, da si lahko v polnosti odigrala vlogo usmiljene Samarijanke tudi za »prijateljke«, ki so potrebovali takšno ali drugačno pomoč ali samo druženje s teboj. V tvojih korespondencah so bili zelo različnimi prijatelji, med njimi tudi veliki donatorji iz Nemčije, Avstrije, Slovenije, ali različni ubogi od

11

vsepošvoda. Z njimi si si dopisovala, se občasno srečevala, zanje molila. Postala si jim bližnja, kadarkoli so te lahko poklicali.

Nepozabno je bilo srečanje z direktorico velikega doma za starejše na Štajerskem, kjer sva obiskovala tvojega gimnazijskega prijatelja, s katerim si si dopisovala. Direktorica doma nas je gostila s kosilom in ti si pripovedovala svoje zgodbe služenja ubogim v Albaniji in žarela LUČ NJEGA. Kar naenkrat ti direktorica reče: »S. Mirjam podarim vam 20 zelo dobrih postelj z jogiji vred in omaricami in štiri nove bolniške postelje, samo povejte, kam jih pripeljemo, ko boste nalagali kontejner ...« Hvala ti, s. Mirjam, za žarenje LUČI NJEGA za prijatelje in tudi zame.

Bolezen in starostne težave so te povabile domov v Slovenijo, najprej v sestrsko skupnost v Šentjakob in zadnje dobro leto v Dom sv. Katarine v Mengeš.

Večkrat sem si vzel čas za obisk pri tebi v Šentjakobu in kasneje tudi v Mengešu, kjer si še zmeraj žarela Njega s svojo vedrino in predanostjo v bolezni, starosti, ko so že usihale fizične moči. Najina skupna molitev, pogostitev sester, klepet o spominih in sodelovanju ter blagoslov in tvoja obljuba molitve za mojo družino, posebno za sina Luka – avtista, ki ti je bil posebej pri srcu.

Ko si se preselila v Dom sv. Katarine si morala zaradi oslabiljenega vida opustiti pisno korespondenco s prijatelji. Posvetila pa si se molitvi in vdanemu čakanju pred nebeškimi vrati, da stopiš v objem dragega Jezusa, ki ti je bil tako ljub in blizu v vsem tvojem življenju.

Zadnja skupna molitev samo mene in tvoje spremljanje z očmi in ustnicami, nič klepeta, toda več sočutja z roko v roki in še blagoslov dva dni pred odprtjem nebeških vrat v družbo z dragim Jezusom, Marijo in tvojimi dragimi.

Hvala za vse. Bodi nam vsem angel varuh in počivaj v miru med svojimi sestrami v domači zemlji.

koper

POČITNIŠKO DRUŽENJE PROGRAMA POPOLDAN NA CESTI

Mateja Curk

12

V Ajdovščini smo v tednu od ponedeljka, 7. 8. 2023, do petka, 11. 8. 2023, izvajali počitniški športni program »Migaj, zdravo uživaj«. 21 otrok in 10 prostovoljcev Mlade Karitas se je cel teden družilo ob skupnih organiziranih aktivnostih, krepilo medsebojne odnose, spoznavalo nove prijatelje in krepilo zdravje z gibanjem na prostem.

Ni nam bilo dolgčas, saj smo vsak dan doživeli nekaj novega. Igrali smo razne športne igre na igrišču, se odpravili na pohod po učni poti do izvira Hublja in do vasi Dolga Poljana, kjer smo spoznali kobilo Stello in se preizkusili v jahanju. Kakor se za poletje spodobi, smo en dan preživeli na bazenu v Ajdovščini, kjer smo čofotali, plavali, skakali v vodo in se po toboganu spuščali v bazen. Sprehodili smo se tudi po našem zgodovinskem mestu Ajdovščini, ki je v času Rimljanov nosilo ime Castra Ad Fluvium Frigidum, kar pomeni utrdba ob mrzli reki. Obiskali smo še Gasilsko reševalni center Ajdovščina in spoznali delo gasilcev, njihova vozila, opremo in prostore, nas pa je obiskala medicinska sestra iz Centra za krepitev zdravja – programa Vzgoja za zdravje otrok in mladostnikov. Pripravila nam je zelo zanimivo predstavitev s slikicami in filmčki, kako si je treba umivati roke, kakšni so bacili in kako moramo ravnati, da jih ne »trosimo okrog«, kaj moramo jesti, da bomo zdravi, koliko se moramo gibati in spati ... Sestavljali smo zdrav krožnik in se pogovorili, zakaj ni dobro jesti veliko sladkarij in mašne hrane.

Teden je prehitro minil in že smo se morali posloviti od novih in starih prijateljev. Domov smo odšli polni novih izkušenj, znanja in čudovitih spominov.

ljubljana

SLEPI VARNI KLJUB MEDVEDOM

Albina Krek

Za nami je zelo lep poletni tabor slepih, slabovidnih in naših prijateljev, ki je potekal od 3. do 10. julija 2023. Bivali smo v mladinskem hotelu Zavod ARS VIVA v vasi Podcerkev pri Starem trgu pri Ložu.

Beno Žnidaršič, ki ga mnogi poznamo po tem, da odlično slika z usti, je domačo kmečko hišo s pripadajočimi gospodarskimi poslopji domiselno uredil v rekreacijski kompleks. Že prvi večer smo se zbrali v velikem prostoru za druženje in se razveselili novih med nami. Vseh nas je bilo okrog 40. Prejeli smo zelo lepe majice s sliko nekaterih znamenitosti tega območja.

Dneve smo začeli s hvalnicami in s prošnjami za Božje varstvo. Sledila je jutranja telovadba. Tudi s sprehodi, daljšimi pohodi in s plavanjem v Bloškem jezeru smo se telesno zelo okrepili. En večer smo obnovili plesne korake iz zimskega tabora in osvojili še nove, ob naših navdušenih harmonikaših Luku, Jerneju in Benjaminu smo tudi prosto zaplesali. V nedeljo smo se pridružili domačinom pri sveti maši v Starem trgu pri Ložu. Imeli smo več koristnih delavnic. Pogovarjali smo se o pomenu družine za naše življenje, katere vrednote nam je dala družina, kaj smo pogrešali, kaj smo mi predali naprej.

Oblikovali smo razne izdelke iz gline, osvojili smo osnovno lekcijo masaže in se naučili, kako se nezvestnega ponesrečenca namesti v bočni položaj. Prebrali smo knjigo slepega avtorja Dušana Jesenška Seršeta z naslovom »Moja pot do zvezd« in si ogledali razstavo del, naslikanih z usti, ter maketo gradu Snežnik.

Več dopoldnevov smo namenili izredno zanimivim ogledom. Zapeljali smo se do Rihtarjeve domačije v Babnem polju, kjer nas je sprejela naša prijateljica Alenka Veber. 200 let staro hišo smiselno obnavlja, da bi se kar najbolj ohranila patina starinskosti. Med drugim smo potipali skrinjico za lov polhov in odlitek medvedove šape. Na poti proti Bloški polici nam je Alenka dala v roke marsikatero zdravilno rastlino in nas opozorila na rastlino s temnovijoličastimi zvončastimi cvetovi, imenovano beladona (kar v prevodu pomeni lepa gospa), iz katere pridobivajo kapljice za razširitev zenic. Tudi brstično lilijo z oranžnimi cvetovi smo videli v tej neokrnjeni naravi. Alenka nas je peljala tudi do meteorološke postaje. Uradno ima Babno polje svoj rekord glede mraza. Pokazala nam je tudi ostrnice, na katerih v Loški dolini na svojevrsten način sušijo seno. Obiskali smo še župnijsko cerkev svetega Nikolaja.

Ogledali smo si grad Snežnik, ki je eden najbolje ohranjenih slovenskih gradov. Ima še originalno opremo. Zgrajen je bil okoli 11. stoletja, trdnjavnica na skali ob vodi. Prvi znani lastniki so bili tu leta 1269. Skozi stoletja je bilo na gradu devet plemiških družin. Na koncu je bila tukaj premožna družina iz Nemčije, ki je grad kupila na dražbi pred 170 leti. Po drugi svetovni vojni so morali grad zapustiti in je prišel v državno last. Ker je bil to lovski grad, je v njem precej trofej. Na steni je rogovje ogromnega snežniškega jelena, potipali smo velikega medveda. Videli smo še volka, divjega prašiča in nekaj ptic. Zanimiv je zemljevid dežele Kranjske iz leta 1744, ki ga je 10 let izdeloval Janez Florjancič. Imenitni so jedilniki gospode in služinčadi, nekakšno centralno ogrevanje, okence, imenovano »firbčnik«, in v kleti zanimiva hladilnica.

Pot smo peš nadaljevali do vasi Šmarata, kjer je na deski pred cerkvico svete Marjete pisalo, da je bila Šmarata z okolico poseljena že v mlajši železni dobi, to je v prvem stoletju pred Kristusom, sedanja cerkvičica svete Marjete pa je iz 13. stoletja.

Ogledali smo si izredno lepo Križno jamo, katere posebnost so številna podzemna jezera, najdišče kosti jamskih medvedov in pristna naravna ohranjenost živali. Temperatura zraka v notranjosti je celo leto 8 stopinj Celzija. Pred vstopom v jamo smo obuli gumijaste škornje, ki so nas varovali pred zdrsi in mokroto. Naši spremljevalci so dobili ročne svetilke. Prehodili smo 600 metrov. Vodička nam je opisala raznobarvnost velikih dvoran, nas opozorila na mnoge kapnike, s čolnom nas je popeljala po 80 metrov dolgem prvem jezeru. Jama je po naših izkušnjah res vredna ogleda.

Povzpeli smo se tudi na Križno goro, visoko nekaj nad 800 metrov. V njenem podnožju smo si ogledali še cerkvico sv. Ane. Na Križni gori je bila do 6. stoletja pred Kristusom utrjena naselbina, sedaj pa tam stoji cerkvičica svetega križa. Do nje vodi 13 lepo obnovljenih kapelic s postajami križevega pota, zadnja kapeličica pa je na desni strani vhoda v cerkev.

Imeli smo tudi nekaj zanimivih gostov. Prvo dopoldne so med nas prišli otroci iz medgeneracijskega središča Gaber. Vzgojiteljica in njeni varovanci v starosti od 5 do 11 let so nam zastavili nekaj lažjih ugank, nato pa nekaj bolj zapletenih o njihovi občini, in smo tako izvedeli kar veliko novega, tudi o medvedih. Mi

pa smo otrokom povedali, kako ponuditi pomoč slepemu človeku, ki ga večkrat prepoznamo po beli palici, in kako ga spremljati.

To so otroci z veseljem preizkusili v praksi.

V petek zvečer nas je obiskal Moški zbor Dragomirja generala Rudolfa Maistra in nam pripravil prav lep glasbeni večer. Med nas so prikorakali v ritmu glasbe, oblečeni v vojaške uniforme. Prepevajo pretežno vojaške pesmi, povezane s prvo svetovno vojno. Večino le-teh smo slišali prvič in večkrat nam je šlo kar na jok.

Naša Jerneja nam je pripravila zanimivo predavanje o Islandiji, ki jo je obiskala s svojima sinovoma. Islandija je otok med Veliko Britanijo in Grenlandijo, ovalne oblike in velik približno za štiri Slovenije. Je redko poseljena, ima le okrog 300.000 prebivalcev. Gozdov ni, preživljajo se večinoma z ribolovom in ovčerejo. Geološko je to zelo živahna dežela, z mnogimi gejziri – vrelci tople vode, veliko je delujočih vulkanov. Jerneja nam je pripravila tudi odlično maketo Notranjske, da smo si lažje predstavljali ta košček zanimive slovenske pokrajine.

Obiskal nas je tudi naš stari prijatelj Marko Čižman, direktor Škofijske karitas Ljubljana.

Naš Janez je takole strnil misli o prijateljskem sodelovanju na taboru: »*Slepi prijatelj meni pomaga in mi je v oporo pri hoji, jaz pa mu v zameno posojam oči. Mislim, da se pri tem kar dobro dopolnjujeva. Tudi drugače si pomagava reševati različne problemčke, ki se zgodijo na taboru.*«

S tabora smo odhajali veseli in zelo hvaležni Bogu in Škofijski karitas Ljubljana, ki omogoča naše tabore, organizatorjema Mihaeli in Primožu Ogrin, vsem spremljevalcem, ki so nas tako varno vodili in nam posojali oči, naši mami Mileni za odlično kuhinjo in vsak dan sveže pečen kruh ter vsem, ki so nam zelo naklonjeno širili obzorje.

ново mesto

DNEVI DHOVNOSTI

Marjan Dvornik

Če hočemo uresničiti vlogo Karitas v življenju Cerkve, jo razvijamo v njenem osnovnem poslanstvu. To pa je tretji pastoralni steber. Humanitarna dimenzija je pomembna, še pomembnejša pa je večnostna dimenzija, osebna duhovna rast, ki jo lahko ponudimo – ne samo posvečene osebe, ampak tudi laiki. Škofijska karitas Novo mesto tako tudi med poletnimi tedni, ko je v ospredju dopust, počitek in razvija program duhovne rasti, ki smo ga poimenovali Dnevi duhovnosti. Štirje plus en dan na Butoraju poleg delavnic ponujajo tudi dejavno prostovoljstvo na vseh plasteh tehnične izvedbe, triurno romanje k Mariji in bogato molitveno udejstvovanje. Delavnice so vsebovale vse

aktualne vsebine življenja Cerkve, jezuitsko duhovno izkušnjo, osmišljanje osebne vere, nekaj korakov hoje za Jezusom,

pričevanja in drobci iz izkušnje življenja prve Cerkve. Vseh udeležencev se je zvrstilo več kot 90 – posameznikov in družin z otroki, ki so v različnih stiskah. Posebna značilnost je popolnoma odprt pristop – to pomeni, da je vsak prisoten toliko časa, kot si ga je za ta namen odmeril. Druga značilnost je možnost udeležbe vsakogar, ne glede na materialne zmožnosti, saj izvedba temelji na prostovoljnih prispevkih. Molitvena ponudba je razporejena čez cel dan, od hvalnic zjutraj, vsaj trikratnega slavljenja preko dneva, maše do večerne molitve pred Marijino kapelo. Tudi celonočna molitev je bila lepo sprejeta.

Ob refleksiji v soboto po skupnem agape je udeležence najbolj prevzel občestveni duh, kot da bi ponovno doživeli mnenje nekristjanov: »Glejte, kako se ljubijo med seboj.« Druga velika posebnost, ki je vse navdušila, pa je: »Bili smo Cerkev v pravem pomenu besede. Med nami je bil škof.« Pravzaprav nadškof, dr. Marjan Turnšek. Letos prvič in mnogi so tako imeli možnost izkusiti, kaj pomeni za živo Cerkev duhovna avtoriteta.

Če nam bodo tehnične danosti omogočile večjo udeležbo, bomo vsekakor vabili tudi večje število ljudi, družin in prostovoljcev. Pohvalna je udeležba duhovnikov, Janeza, Jožeta in črnomaljskega kaplana, ki so bili udeležencem na voljo za duhovne pogovore, spoved in molitev.

CELJE HVALA ZA ČUDOVITO LETOVANJE

zbrala: Metka Šumej

Misli udeležencev:

»Ta teden si zasluži besedo hvala.

Hvala za prijazen sprejem.

Hvala za odlično hrano.

Hvala za najboljše kuharje, animatorje in voditeljico.

Hvala, da se v Sončni hiši počutim domače.

Hvala za vse družine,

ki smo skupaj zmogle biti skupnost.

Hvala Bogu za sonce, oblake, veter in dež.«

»Tako kot vse lepe stvari kratko trajajo, je bilo tudi z najinim letovanjem; čas je prehitro minil. Hvaležna sva, da sva spoznala tako srčne in pri- srčne osebe z veliko pozitivnega duha. In bolj ko smo se spoznavali, prijetneje je bilo preživljati čas z vsemi.

Hvaležna sva tudi za prijazno osebje, ki je najino bivanje naredilo še prijetnejše. Ter seveda za ani- matorje, ki so prinesli veliko smeha in druženja.

Hvala za čudovito letovanje!»

Sandra in Enrak

KOPER LETOVANJE V SOČI

Marjana Plesničar Jezeršek

Sredi avgusta smo v Domu Karitas v Soči izpe- ljali letovanje otrok, vključenih v program Posvojitev na razdaljo, ter otrok iz Istrske območne Karitas.

Letovanje smo skupaj z animatorji oblikovali tako, da bi čim več časa preživeli na prostem, v gibanju in občudovanju narave. Želeli smo, da se otroci za ta teden sprostijo in naučijo lepote, ki nam jih je v tem delu naše domovine Bog obilno podaril.

doled ... vse to v najboljši družbi, ki je naredila dan res pravljičen.

Dogodivščin je bilo veli- ko in iz Soče smo se vsi vr- nili polni lepih vtisov, novih prijateljstev, s polnimi pljuči soškega zraka. Nekaj misli otrok ob zaključku letova- nja: »Tu smo preživeli feno- menalen teden počitnic«, »Imeli smo se super«, »Tu- kaj, v Soči, mi je zelo lepo«, »Tukaj sem spoznal tudi

nekaj novih prijateljev«, »Jaz se najraje kopam v reki Soči«, »V Kekčevi deželi je bilo super« ...

Iz srca HVALA Luki, Petri, Hani, Suzani, Maji, Elminu in Kristini za super sodelovanje, ki je na- redilo teden res edinstven in nepozaben! Hvala Nisveti, da je odlično poskrbela za naše želodč- ke! Hvala vsakemu od otrok in mladostnikov po- sebej, da so vsak s svojim nasmehom pričarali tisto, za kar smo se v Sočo podali! Hvala star- šem, da ste nam jih zaupali! In HVALA Bogu, da nam je pokazal, kako dober, kako velik je!

TUDI V SOČI SMO »MIGALI IN ZDRAVO UŽIVALI«

Tatjana Rupnik

16

Konec meseca junija in v začetku julija smo otroci in prostovoljci programa Popoldan na Cesti odšli na letovanje v Sočo. Skupaj smo preživeli dvakrat po osem dni, z nami je letovalo skupno 55 otrok in 20 mladih prostovoljcev iz Mlade karitas Koper. Seveda brez dveh kuharic ne bi zdržali.

Letošnja tema je bila »Mir tej hiši«. Ker pa je beseda veliko tekla o prijateljstvu, smo se držali gesla »Prijateljstvo mir gradi«. Največ poudarka smo namenili zdravemu načinu življenja, saj v letošnjem letu sodelujemo v projektu **Migaj, zdravo uživaj**, ki ga financira Ministrstvo za zdravje. Od jutra do večera smo se učili o tem, kaj vse je pomembno, da smo zdravi, polni

energije, da se lažje učimo in dobro spimo. Dan smo vsako jutro začeli s telovadbo, po zajtrku smo spremljali zgodbo animatorjev. Letos se nam je predstavil Spuži Kvadratnik, ki se je cel teden nalival z energijsko pijačo MONSTER. Konec dober, vse dobro, a bilo je blizu, da bi ga izgubili. Nato so pa sledile različne aktivnosti. Od pohodov do izleta v Slovenski planinski muzej, Kekčevo deželo, Muzej v Trenti. Korajžni so se tudi kopali v jezeru Jasna. Po soških poteh smo iskali skriti zaklad, izdelovali domačo marmelado in domač melisin sirup. Izvedeli smo, da nam narava daje veliko, le izkoristiti je ne znamo. Izdelava domačega sivkinega mazila nam je pokazalo prav to – kako malo je treba, da lahko iz rastlin, ki jih dobimo v naravi, izdelamo mazilo, kremo, kopel brez dodanih strupov. Sami smo si spekli zdrave palačinke in izdelali sadna nabodala. Poleg teka smo se preizkusili v različnih tekmovanjih, kot so igre brez meja, kviz in športni turnir. Najlepsi pa so bili sprehodi po soških poteh. Tudi letos smo imeli veliko gostov. Policist Darko je z nami spregovoril o trenutno najbolj pereči temi – medvrstniškem nasilju in tem, kako pomembno je, da ga čim prej odkrijemo in odreagiramo. Sestra Božena nas je naučila pravilne

uporabe defibrilatorja in nam pokazala, kako poteka oživljanje ter kako lahko pomagamo sebi in drugim, ko se znajdemo v zdravstvenih težavah. Z Urško iz Vile Lavanda smo izdelovali sivkino mazilo, ga. Metka pa nam je pokazala, kako se izdelava zdrav domač sirup iz melise. Tudi gasilci so nas obiskali in nas podučili, kako moramo ukrepati v primeru, da vidimo požar. Poleg tega smo imeli veliko ustvarjalnih delavnic, veliko smo igrali družabne in športne igre. Največje presenečenje letovanja je bil obisk Ceneta Prevca. Otroci so bili vidno presenečeni, saj niso vedeli, kdo je skriti gost. Veliko jih je zanimalo o tem, kako je potekal njegov dan, kako je stati na planiški velikanki in kaj sedaj počne v življenju. Preživeli smo dva čudovita tedna in komaj čakamo, kaj se bo dogajalo v naslednjem letu.

Seveda nam je ves čas letovanja ob strani stal naš Oče, ki smo se mu priporočili pri kar štirih svetih mašah. Na dveh smo bili prostovoljci sami, pri ostalih

dveh pa so se nam pridružili tudi otroci s svojim sodelovanjem. Hvala Ti, da smo vsi živi, zdravi ter polni novih prijateljstev in znanja prišli nazaj domov. Skozi čudovito naravo ob čudoviti rekli smo občudovali tvoje stvarstvo in se ti iz dneva v dan zahvaljevali, da si med nami in z nami.

Iskrena hvala vsem našim mladim prostovoljcem iz Mlade karitas Koper, ki so si vzeli čas in za naše otroke pripravili zanimive aktivnosti. Se vidimo naslednje leto!

NOVO MESTO TABOR VALOVI POLETJA

Aktivne in zdrave petdnevne aktivne počitnice za otroke v Starem trgu ob Kolpi

V sklopu projekta »Migaj, zdravo uživaj«, ki ga sofinancira Ministrstvo za zdravje, smo izvedli aktivne in zdrave petdnevne počitnice za otroke.

Sprva sem bila nekoliko izgubljena, saj nisem vedela, kako naj se lotim celotne zadeve. Prva misel,

ki se mi je porodila, je bila, da morajo biti počitnice »popolne«, da mora biti otrokom lepo in da jim moramo ponuditi aktivnosti, ki jih bodo zanimala ter pri katerih bodo z veseljem sodelovali, da se jih bodo z veseljem spominjali. V tempu takšnih in drugačnih skrbi sem počasi stopicala naprej. Moja glavna skrb je bila, kje najti lokacijo, da otrokom ponudimo resnično primeren prostor, kjer bodo lahko v naravi, brezskrbno in predvsem varno preživeli teden. S pomočjo sodelavcev smo se soglasno odločili, da se obrnemo na župnika župnije Stari trg ob Kolpi, gospoda Jožeta Pavlakoviča, ter tajnico ŽK, gospo Katarino Špehar. Ko sem jima predstavila svojo idejo, ki je bila v resnici še zelo nedodelana, sta brez pomislekov in zadržkov pristala v sodelovanje in pomoč. Ne le pristala, še več, nad idejo sta bila navdušena in s svojimi predlogi pomembno prispevala k realizaciji.

Dnevi, ki smo jih začeli z molitvijo in blagoslovom in ki so bili obogateni s številnimi športnimi aktivnostmi in ustvarjalnimi delavnicami, so prehitro minili. Rdeča nit je bila pravljica Marcusa Pfisterja z naslovom Mavrična ribica, ob kateri smo premišljevali in razpravljali o prijateljstvu, pomoči drug drugemu, hvaležnosti, podarjanju svojih darov. Čas smo namenili pomembnosti zdrave prehrane, ugotavljali, kaj vse lahko naredimo iz

sadov, rastlin, ki nam jih ponuja narava, in naredili melisin sok. Veliko ur, ki smo jih preživeli skupaj, je minilo ob glasbi, petju, plesu, različnih športnih aktivnostih, zadnji dan v tednu pa smo se preizkusili v vlogi fotografov ter se z virtualnimi očali podali na »spust po Kolpi«, kajti zaradi slabega vremena nam tega ni uspelo dejansko realizirati.

Da nam je bilo resnično lepo in smo uživali v družbi drug drugega, priča dejstvo, da so otroci počitnice pomenovali Valovi poletja, skupaj z animatorkami napisali himno ter izdelali logotip, kar bomo uporabili v prihodnjih letih, ko bomo medse, v toplem objemu in prijetno vzdušje, sprejeli še več otrok.

LETOVANJE DRUŽIN

Čas počitnic in dopustovanja na morju z družino težko pričakujemo in se ga neizmerno veselimo.

Še prav posebno zadnji dan pred odhodom na morje je v naši družini čutiti neizmerno veselje, nekakšno otroško razigranost in norčavost ter vznemirjenje. S hčerko skrbno preveriva, če sva v kovčke spravili vse s predhodno natančno pripravljenega seznama, mož pa prevzame skrbi za avto, da bomo varno prispeli na cilj.

Za naju z možem dopustovanje na morju ne pomeni le tega, da nekam gremo, temveč predvsem, da lahko hčeri omogočiva nepozabne počitnice, da spozna nove kraje, izkusi kaj novega in drugačnega. To je čas, ko pozabimo na skrbi in obveznosti, ko lahko ves dan preživimo skupaj, se igramo, ko brez besed opazujeva najino hčer, kako neizmerno uživa v vodi in v novih

dogodivščinah, ko se sprostimo in ustvarjamo nove, čudovite spomine.

Vendar pa nimajo vse družine te možnosti. Za marsikaterega starša je obdobje počitnic stresno predvsem zato, ker se dobro vedo, da svojim otrokom ne morejo privoščiti počitnic na morju ali kjerkoli drugje. Takšnih družin je ogromno, a na srečo lahko nekaterim Škofijska karitas Novo mesto pride naproti in jim omogoči en teden letovanja v Portorožu.

Tako smo tudi letos v Portorož popeljali nekaj družin. Ob pogledu na njihove nasmejane obraze vedno

znova pomislim na vznemirjenje, veselje, nestrpno pričakovanje, paleta občutij, ki so jih doživljali ob pravih letovanja in ki jih prevečajo v času letovanja.

Biti del ali pa le opazovalec sreče drugega je tisto »nekaj«, kar mene osebno razveseljuje in osrečuje. V tem veselju, sreči, radosti, hvaležnosti se skupaj z družinami vsak dan srečamo pri jutranji maši, ki je zame najlepši del letovanja, saj se povezani v skupni molitvi lahko zahvalimo za trenutke, ki se nam bodo usidrali v srce in ostali v nepozabnem spominu.

BLIZU DRUŽINAM V NESREČI

Peter Tomažič

Za nami sta dva tedna, odkar je narava pokazala svojo neustavljivo moč in z vodo v hipu uničila na tisoče domovanj. To je ena izmed največjih preizkušenj, ki je doletela Slovenijo, in tudi eden izmed največjih izzivov za Karitas v Sloveniji. Hvala Bogu se je tudi tokrat pokazalo, da smo res zelo blizu ljudem in da so se takoj aktivirale župnijske Karitas, pomagale ljudem s hrano, prostovoljcem s kosili in malico ter razporejale po uničenih domovih skupine prostovoljcev, ki so prihajali iz vse Slovenije.

Kar 2.800 dobrih ljudi, od tega večina mladih preko centra Mlade Karitas, je vzelo v roke orodje in pomagalo čistiti hiše. Velikokrat je bila potrebna tudi prijazna beseda in predvsem poslušanje tega, kar so ljudje doživeli, ko so reševali golo življenje, in česar nikoli ne bodo pozabili.

Delo župnij in župnijskih Karitas so takoj podprle Škofijske karitas Celje, Maribor, Ljubljana in tudi Murska Sobota. Na voljo so se dale tudi ostale. Z nešteto prevozi, prvo pomočjo z boni in denarnimi sredstvi je prvo pomoč iz donacij Karitas prejelo že 3.104 gospodinjstva (številka je v času redakcije večja) v obsegu 1,3 mio. EUR. Marsikdo od sodelavcev Karitas, prostovoljcev in zaposlenih je že ves čas na voljo preko celega dneva in vse vikende. Tudi sodelavci na Slovenski karitas so v teh dneh na voljo noč in dan, da bi podprli delo na terenu s prostovoljci, materialom, sušilniki, da bi zbrali čim več sredstev in pripeljali pomoč tudi iz tujine, predvsem tisto, ki jo ljudje v danem trenutku res potrebujejo.

Do sedaj se je zbralo 4.363.252,08 EUR, za izdatnejšo pomoč takemu številu ljudi pa bo potrebno še veliko več. Ker želimo na človeka gledati v njegovi celoti, smo na terenu organizirali tudi ponudbo psihosocialne pomoči. Pozorni smo tudi na starejše. Do tukaj nam je uspelo z našim skupnim motivom ljubezni do bližnjega. Pred nami je še dolga pot v mesecih in žal tudi v letih. Želimo stati ob strani gospodinjstvom in jim še naprej pomagati v njihovih težavah.

Hvala vam, dragi sodelavci Karitas – ni plačila in pohvale za to, kar ste storili v teh dneh.

Podružnična cerkev v Mostah pri Komendi

Foto: Ambrož Kregar

Foto: Andrej Šauperl

V nadaljevanju bomo z vami delili nekaj srčnih zgodb prostovoljcev in sodelavcev Karitas ter fotografij iz različnih koncev terena.

Pomoč v poplavah – kdo komu?

V preteklih dneh sem imela priložnost biti ob ljudeh, ki so jih prizadele poplave.

Z avtomobili smo se prostovoljci peljali v Ljubno. Po poti smo se pogovarjali o dogodkih zadnjih dni. Ob prihodu v Mozirje smo utihnili in zatopljeni vsak v svoje misli vozili po blatni cesti, ki so jo prejšnji dan pridne roke ljudi že pošteno očistile, da je bila prevozna. Ne da se prezreti vsega nanešenega materiala, ki je tam, kjer ne bi smel biti. Pogled na kupe smeti dodatno obremeni ... Kljub razdejanju, ki vlada na vsakem koraku, pa so tam ljudje, ki vztrajajo v tem razdejanju, se trudi-jo s čiščenjem in počasi, res počasi napredujejo.

Pridemo do ekipe gasilcev, ki vedo, kje je delo za nas, in nas odpeljejo k ljudem, ki bijejo svoj boj z blatom v hišah in sami s seboj ter s svojimi težkimi mislimi. Začnemo z delom in dobro nam gre. Lastnik hiše, ki je v začetku povsem nemočno opazoval nas in naše čiščenje, se nam počasi pridruži in nas začne spraševati, kako da smo tukaj in če koga v tem kraju poznamo, da smo prišli k njim. Počasi začne pripovedovati svojo zgodbo in strah in šok, ki so ga z družino doživeli ob minulih poplavah ... Poslušam in sem tiho ...

Gospa, ki z nami čisti, deli z njim svojo zgodbo, saj je pred nekaj tedni ostala brez hiše, ko ji je veter odkril streho, toča stolkla pridelek in voda poplavlila, kar je bilo v hiši ... Prišla je na pomoč, ker ve, kako se ljudje počutijo v tem stanju.

Očistili smo klet. Sosedje so nas povabili na malico in še oni povedali svojo dramo, ki so jo doživljali, ko zaradi obilice vode niso mogli iz hiše in so

jih reševali z balkona s hiabom, medtem ko je bilo njihovo imetje poplavljeno in odneseno kdove kam.

Gasilec na terenu nas je že čakal, da nas odpelje drugam, v drugo poplavljeno gospodarsko poslopje in k drugim ljudem, ki so imeli svojo zgodbo ...

Očistili smo nekaj ... kapljica v morje v primerjavi z vsem, kar še čaka. V pogovoru z ljudmi, ob poslušanju njihovih izpovedi sem spoznala, kako pomembno je biti ob ljudeh, jih poslušati in slišati. Povedo, da kljub vsemu v njih ostaja želja boriti se naprej, in ne pozabijo na zahvalo. Njihova hvaležnost gane in odnosi, ki se tkejo, so novo upanje za lepšo in boljšo Slovenijo.

Janja

Poplave na Koroškem in Podravju

V prvih avgustovskih dneh so hudourniki in poplavna voda prizadeli mnoga gospodinjstva na širšem Koroškem in v Podravju. Katastrofalne posledice so zaokrožile po družabnih omrežjih ter medijih. Stiska premnogih družin in posameznikov je nagovorila k solidarnosti in pomoči. Med tistimi, ki so se prvi odzvali, so bili tudi sodelavci ter prostovoljci Karitas. V enem tednu se je tako zvrstilo več kot 800 prostovoljcev Karitas in pokazalo, da prebivalci Črne, Mežice, Prevalj ter ostalih krajev niso ostali sami v teh katastrofalnih poplavah.

Vsak je poprijel za delo, pomagal, vozil samokolnico, skušal z lopato, motiko, grebljico odstraniti blato, mulj, ki ga je deroča voda prinesla v stanovanje, klet, vrt, cesto ... Čiščenje je velikokrat preraslo v pogovor, prvo poslušanje stik premnogih, ki so izgubili vse ... Po začetnem optimizmu v prvih dneh po poplavah se je v ljudi prikradlo soočanje z realnostjo, utrujenost, negotovost, razočaranje ... in v to stisko so sodelavci ter prostovoljci poleg pridnih rok prinašali tudi srce in bližino.

Hvala vsem, ki ste se na tak ali drugačen način vključili ter pomagali po svojih močeh. Naj bo vse kot balzam na velike rane in preizkušnje, ki so jih ob tej elementarni nesreči utrpeli premnogi na Koroškem in v Podravju.

Darko Bračun

Mlada Karitas Koper priskočila na pomoč ljudem na poplavnem območju

V soboto, 12. 8., se je v Vrbje odpravilo 30 mladih prostovoljcev. Trije kombiji so se nato odpravili v Luče, kjer so pomagali čistiti g. Angelci in njenem možu. Že cesta do njih je bila kaskaderska. Srečevali so vojaška vozila, ki so se s težavo prebijala do odročnih, od sveta odrezanih kmetij. Fantje in dekleta so hitro poprijeli za lopate in pomagali iz spodnjih prostorov odvažati blato in mulj. Gospodar je s solzami v očeh razlagal, kako je potekalo tisto usodno jutro. Težava so bili tudi plazovi, saj so zaradi preveč razmočenega terena hitro drseli prosti hišam in hlevu. Na srečo mu je še pravočasno uspelo rešiti živino, ki se je pasla na bližnjem travniku. Vsa krma, ki jo je gospodar imel, je bila pod vodo. Bale sena so ustvarjale jezove. Kmalu je jez popustil in voda je še bolj neusmiljeno drla proti hišam ter odnašala ceste in vse, kar je srečala na poti.

Drugi del ekipe pa se je odpravil v Male Braslovče in Letuš, kjer smo ljudem delili bone, ki jim bodo vsaj malo olajšali stisko. Bolj kot boni je bil pomemben osebni stik in pogovor. Bilo je veliko objemov, joka, pretresljivih zgodb, molitve in tudi smeha. Presenečene smo bile nad pozitivno energijo vaščanov ter nad njihovo povezanostjo. Delovali so kot družina. Ves čas so se spodbujali, si pomagali, se pogovarjali. Nekdo od vaščanov nam je rekel: »Glejte, postavljali smo si ograje, zidali zidove, sadili žive meje, ciprese, se ločevali eden od drugega, samo, da smo imeli mir. Vsak na svojem koščku zemlje. Poglejte sedaj, mej ni več, vsi smo se povezali, postali smo prijatelji.«

Veseli so bili našega obiska. Marsikdo nam je rekel, da je Karitas v tem tednu že tretjič pri njih na obisku.

Hvaležni so bili, da smo z drugega konca Slovenije prišli na pomoč v teh težkih časih. Ko smo iskali naslove, nas je ves čas spremljal vonj po fekalijah, vse je bilo v blatu. Tam, kjer je sonce močnejše sijalo, pa se je dvigoval prah, ki je bil prepojen z različnimi drugimi snovmi. Težko je bilo poslušati težke zgodbe, ki so nam jih zaupali vaščani. Zgodilo se nam je tudi, da smo iskali hišo, ki je žal ni bilo več. Gledali smo strugo reke Savinje, ki se je vila v svoji strugi, in si poskušali predstavljati, kaj se je dogajalo tisti petek.

»Vse je zgodilo v par urah, ma kaj urah, minutah,« nam je še vedno pretresen povedal eden od vaščanov. Pokazal nam je tudi posnetek, kako hitro je voda zalila njegovo hišo. Ni bilo časa za umik. Gasilci zaradi deroče vode niso mogli do njih. Ko se je reka malce umirila, so jih reševali skozi okna vrhnjih prostorov. Gospa nam je povedala, da si je v sobi napihnila blazino, za primer, če bi jo reka odplavila. »Grozno je bilo poslušati bučanje vode okrog hiše in poke, ko so drevesa in ostali predmeti zadevali ob fasado hiše.« Na srečo se je voda hitro umaknila, a škoda na nepremičninah, vrtovih je bila ogromna. Še večja stiska pa je bila v srcih ljudi. Težko prigarana hiša je bila v nekaj minutah uničena. »Glejte, voda je segala 40 cm nad stikalom za zvonec. Gospa, vi, ki ste manjše rasti, bi bili celi pod vodo,« mi je povedal gospod.

Dan je zelo hitro minil. Sončno nebo brez oblaka ni bilo niti malo podobno petkovemu nebu, ko se je začela groza za vse vaščane. Hvaležni smo Bogu, da nas je zbral skupaj, da smo lahko opravili svoje poslanstvo, ki je pomoč ljudem v stiski. Čas je bil še za skupno srečanje pred odhodom domov, da smo si podelili zgodbe. Le kombi mladih iz Slapa se je odpravil v gasilski dom v Luče, kjer so darovali sušilec, ki so ga fantje kupili.

Pot proti domu je potekala v tišini. Vsak je sam pri sebi predeloval zgodbe, se poskušal postaviti v vlogo teh ljudi. Na plano je prišla tudi utrujenost, ki pa je bila prepletena s prijetnim občutkom, da smo lahko pomagali, da smo lahko poslušali. Spoznali smo ogromno ljudi, ki nam bodo ostali v prijetnem spominu. Hvaležni smo, da je Slovenija majhna država, da smo Slovenci srčen narod, da znamo v takih situacijah stopiti skupaj in si pomagati. Danes že razmišljamo, kdaj bi se spet lahko zbrali in odšli na pomoč. Ljudje nas še vedno potrebujejo.

Hvala Mladi Karitas, da se je tako hitro odzvala va-
bilu, da je znala prisluhniti stiskam ljudi in da jim ni
bilo težko tako lepe sobote preživeti delovno, v blatu,
smeteh, vodi in težkih zgodbah.

Tatjana Rupnik

Pomoč po poplavah na Prevaljah

4. avgusta smo imeli v načrtu postavitev in odprtje
razstave Umetniki za Karitas na Prevaljah. Tako rekoč
že tradicionalna razstava v času njihovega farnega pra-
znika. Ekipa strokovnih sodelavcev je bila organizirana,
slike pripravljene, prevoz naročen. Zjutraj smo zaradi
slabih napovedi najprej preverili vremenske razmere,
ki niso obetale ni dobrega. Potem razmere na cestah,
ki so postajale z vsako minuto bolj zaskrbljujoče ...
Skupaj z g. Jožkom Kertom, prevaljskim kulturnikom,
ki bi nas sprejel v Grošljevi galeriji, smo sprejeli od-
ločitev, da odprtje razstave odpovemo. Novice, ki so
potem prihajale s Koroške, so nam potrdile, da smo
se prav odločili. Slike in posnetki, ki so tekom dneva
prihajali iz Prevalj, so nas pretresli. Deroča voda, bla-
to, poplavljeni domovi, porušeni mostovi, plazovi ... in
misel: »Kako naj pomagam, kaj lahko naredim?«

Z vodstvom ŠK Koper smo hitro sprejeli odločitev,
da del sredstev, ki so se s prodajo slik zbrala v lan-
skem letu, ko je bil namen pomoč družinam v stiski,
namenimo prav družinam, ki jih je ujma prizadela na
Prevaljah, ter da organiziramo prevoz prostovoljcev na
poplavljeni območja. Božja previdnost nas je poslala
prav na Prevalje. Odziv prostovoljcev je bil neverjeten,
tako da je bil avtobus poln, še preden je novica o or-
ganiziranem prevozu prav zaokrožila. Poln avtobus in
še en avtomobil, skupaj 60 prostovoljcev z Goriške,
Idrijskega, Vipavskega, Postojnskega in celo Obale se
nas je v četrtek zgodaj zjutraj zbralo in odpeljalo proti
Koroški.

Voditeljica ŽK Prevalje, ga. Rezka, nas je prijazno
sprejela in razdelila v dve skupini. Ena skupina je odšla
na deponijo, kjer so vse do večera razvrščali odpad-
ke. Poplavljeni pohištvo, gospodinjski pripomočki,
raznorazni aparati, poplavljeni spomini. Druga skupina
prostovoljcev je prišla v roke lopate in se odpravila v

predel ob Meži, kjer smo poskušali očistiti nekaj blata
iz poplavljenih hiš in vrtov, pa tudi drugih nalog smo
se lotili, tam, kjer so nas potrebovali.

Korošci so nas sprejeli neverjetno gostoljubno, pri
vsaki hiši so nam ponudili hrano in pijačo, pa čeprav
toplo, saj je večina hladilnikov uničenih. Pripovedovali
so nam vsak svojo zgodbo, kako so doživljali nesreč-
ni petek. Eni so bili na dopustu in so nam pokaza-
li posnetke, ki so jim jih poslali sosedje, kako voda
zaliva pred nekaj dnevi preurejeno pritličje, drugi so
pripovedovali, kako so v naglici pospravili, kar se je
pospraviti dalo, in odhiteli k sorodnikom: Neki go-
spod je pripovedoval zgodbo o svojem vrtu, ki sta ga
z ženo skrbno načrtovala in oblikovala, pripravljali ji je
tudi presenečenje za njuno obletnico, ko naj bi eden
od grmov zrasel v obliko srca. Voda je vse odnesla, a
njune ljubezni ne. Načrti za nov vrt že rastejo.

Čisto vsak ima svojo zgodbo in tudi potrebo, da
jo nekomu pove. Kot prostovoljecem z drugega kon-
ca Slovenije so se nam domačini zlahka odprli in radi
pripovedovali. Njihova žalost, a hkrati toplina in svetel
pogled naprej so ogreli tudi naša srca. Po končanem
delu smo si bili edini, da smo dan res namenili pomo-
či ljudem v stiski, a smo hkrati še več prejeli.

Čez teden dni so nas ponovno poklicali, da potre-
bujejo manjšo skupino, ki bi očistila blato z vrta sta-
rejše gospe, ki živi sama. V nekaj urah se je povabilu
odzvalo kar 18 prostovoljcev, med njimi tudi ukrajinski
par, ki je želel na ta način malo povrniti Sloveniji, ki ju
je prijazno sprejela, da lahko bivata tu v času vojne.
Naslednje jutro smo bili ponovno na poti na Prevalje.
Manjša skupina je tokrat pomagala pri razvrščanju
doniranega materiala in pripravi paketov, večina pa
nas je odšla na vrt starejše gospe. Tam smo prijeli
za lopate in do večera pridno očistili celoten vrt in
dvorišče. Preživeli smo še en lep dan, v dobri družbi,
poln žalostnih zgodb, ki se nadaljujejo z upanjem ...
Domov smo se vrnili utrujeni, a s polnimi srci in zave-
danjem, da na prizadete v poplavah ne smemo poza-
biti tudi potem, ko bo blato počiščeno, ko mediji ne
bodo več vsak dan govorili o njih. Takrat bodo našo
solidarnost mogoče potrebovali še toliko bolj.

Marjana Plesničar Jezeršek

Odzivi prostovoljcev, ki so pomagali na terenu

*»Res bi želela pohvaliti Karitas ekipo v Vr-
bju in še posebej gospoda Mateja, ker so
se maksimalno potrudili, da so bili, tudi ob
pomoči prostovoljcev, blizu ljudem, ki so
jih prizadele poplave. Ko sem se pogovar-
jala z domačini, so bili resnično hvaležni
Karitas. Hvala iz srca.«*

»Super ste, kar tako naprej. Hvala tudi, da spremljate maile in skrbite za red. Sam se zavedam, da delate do in preko svojih zmogljivosti, in lahko rečem samo kapo dol. 100% vam zaupam pri koordinaciji, saj vem, da tako maksimalno skrbite tudi za pretok in potrebe vseh profesionalnih služb na terenu.«

Rečica ob Savinji

22

Precej nenavadno se mi zazdi, ko v predal elektronske pošte prejmem sporočilo z imeni, priimki in telefonskimi številkami vseh, ki bodo naslednji dan sodelovali pri delovni akciji. V eri birokracije in od nje strogo zapovedanega varstva osebnih podatkov je to kar nenavaden dogodek. Sporočilo vsebuje pripis, da smo se z deljenjem kontaktov vsem predhodno strinjali. Niti v času najhujše stiske paragrafi ne smejo zatajiti. Kakorkoli že, seznam mi omogoča, da stopim v stik z znancem, za katerega bi drugače ne vedel, da se tudi sam namenja pomagat na Štajersko.

Naslednje jutro se dobiva v Sežani, vožnje imava za dobro poldrugo uro. Zbirno mesto za prostovoljce je v Vrbju pri Žalcu, kjer ima Karitas škofije Celje humanitarno skladišče. Podpišemo izjave in prevzamemo vrečke s hrano.

Koordinator nas dodeli v Rečico ob Savinji, kjer se moramo zglasiti pri župnijski referentki Karitas. Še prej je treba naložiti plastenke z vodo, saj je voda iz vodovoda tam nepitna. V

avtomobil družine iz Logatca gre 20 »vezov« (šest plastenk po liter in pol vode), v najinega pa kar 47. Ker vsaka plastenka tehta kilogram in pol, je v avtomobilu za vsaj 423 kilogramov tovora.

Zaradi zaprtih cest so Googlovi zemljevidi bolj malo v pomoč, zato pokličem v Rečico in povprašam, kod naj se peljemo. Kar po cesti za Logarsko dolino, pravijo. Uradno je zaprta, obvoz, za katerega izvem kasneje, pa preko doline Pake. Na prvo oviro naletimo pred Mozirjem. V enem od okljukov je Savinja tako izpodjedla rečno brežino, da je nasprotni vozič pas zgrmel v reko, na tistem še prevoznem pa bager s hidravličnim kladivom ruši kamnito steno na nasprotni strani. Z obeh strani se nabere nekaj vozil. Nejevoljni delavec cestnega podjetja bi me najraje odpravil po kratkem postopku, zato mu rečem, da krajev ne poznam in da pač le sledimo navodilom. Po nekaj minutah se bager umakne in lahko peljemo dalje.

V samem središču Rečice kake posebne škode ni opaziti, bolj jo je skupil zaselek Varpolje ob Savinji. Najprej je treba razvoziti pitno vodo po hišah. Ob tem naletiva na del ceste, kjer je poplavljeni val izpodjedel nasip, dvignil asfaltno prevleko in jo prestavil nekaj metrov stran. Med drevesi onkraj potoka so nasledle bale sena.

Dodelijo nas k hiši, kjer je voda zalila celotno stanovanje, ki se nahaja v kletnih prostorih. Kot je opazno, je gladina vode dosegla višino meter sedemdeset od tal, kar pomeni, da se niso rešili niti viseči elementi kuhinje.

Ob našem prihodu je glavna prostorov že izpraznjenih in očiščenih rečnega mulja, pred hišo pa leži ogromen kup umazanega pohištva, gospodinjskih aparatov in vsakovrstnih predmetov.

Mimo pride cenilec iz zavarovalnice in fotografira.

Stanovanje je zalilo v 15 minutah. Hišna gospodinja nam pove, da že tri dni joče, a ji uspe pred nami zadržati solze. Vnukinji nedaleč stran pomivata zamazano posodo, hčerka pa nam zaupa, da je njeno kletno stanovanje zalilo v vsega skupaj 15 minutah. Na varno ji je uspelo spraviti le avtomobil, saj se je z njim odpeljala, da bi šla v službo.

Iz prostorov odnesemo premočeno zamrzovalno skrinjo, pralni stroj, kose pohištva, steklo. Zaradi prepojenosti z vodo in muljem so leseni elementi izredno težki. Okrog sosednjih stavb se motajo gasilci. Štajerci, a z nekoliko drugačnim naglasom kot tu, kjer govorijo že skoraj koroško. Prihajajo z Vidma in Tržca ob Dravinji. Ko za silo spravimo premočena drva iz kurilnice, nam gasilci pomagajo dvigniti prazno cisterno kurilnega olja, ki jo je poplavna voda prevrnila na bok.

Po kosilu gasilci, tokrat iz bližnjega Grušovlja, z brigadno dodatno očistijo notranje prostore.

Mulja odteka še pa še. Pomagamo jim tako, da z metlami odrivamo vodo v jaške, od koder jo potem s črpalko prečrpavajo na sosednje polje. Malo po četrtni uri je naše delo končano.

Primož Sturman, prostovoljec;

prispevek objavljen v Tržaškem Primorskem dnevniku

Na terenu v Komendi

V ŽK Komenda smo nekaj dni po poplavih odšli na teren in delili vloge ŠK Ljubljana za prvo humanitarno pomoč. Ljudje so bili večinoma zelo veseli, da se jih nekdo sploh spomni v stiski, nesreči. Celo nekaj takih smo srečali, ki so nam rekli: »Prvi ste, ki ste prišli k nam pogledat, kako smo in kaj se nam je zgodilo ...«

Poleg Karitas se je v prvih dneh aktivirala tudi organizirana oblika pomoči preko Ustanove Petra Pavla

Glavarja, kjer so delili materialna sredstva od hrane, čistila itd., ter Rdeči križ in sodelavci CSD Kamnik, ki so delili vloge za izredno denarno socialno pomoč. Pojavilo se je tudi nekaj nezaupanja pri delitvi vlog Karitas Komenda, češ da zahtevamo osebne podatke, kar pa smo hitro razjasnili in se predstavili kot posredniki pri delitvi pomoči Škofijske karitas Ljubljana, kjer je zagotovljeno varstvo osebnih podatkov.

Pri večini, ki pomoč resnično potrebujejo, je bil odziv, da jim bo prav prišel vsak evro, ne glede na višino materialne in druge škode v premičninah in nepremičninah. Največjo gospodarsko škodo so utrpeli ravno kmetje in podjetniki ter gospodinjstva v Mostah pri Komendi, delno Komenda, ki so imeli stanovanja v pritličju in kleteh. Ne glede na to me je presenetil tudi del oškodovancev, ki so se tej humanitarni pomoči odpovedali kljub spodbudi, da jim bo vsaj delno

olajšala stisko, češ: »Naj dobijo sredstva tisti, ki jih še bolj potrebujejo ...« Ali primer gospoda, ki se je trikrat odpravljal izpolnit vlogo in tretjič je ponovno prišel

ven iz hiše, češ da mu vest tega ne dopušča, čeprav so jim bila v poplavi uničena vrata, bela tehnika, vse pohištvo v pritličju, oprema in drugo.

Ljudi so poplave zelo prizadele. Najbolj se me je dotaknila osebna tragedija družine, ki je ob materialni škodi izgubila še moža in očeta, ki se je smrtno ponesrečil ob čiščenju. Poleg osebnih najtežjih čutenj bolečine, žalosti in drugih težko opi-

sljivih čutenj so tu še materialne izgube, od pohištva, bele tehnike, avtomobilov, poplavljenih dokumentov. Veliko oškodovanih je tudi v premičninah, največ osebnih avtomobilov. Te škode jim ne more nihče povrniti, saj v veliko primerih ni bilo kasko zavarovanj.

Problematičnost zdravstvenega vidika je bila prav tako zaznana, ko je npr. gospa povedala, da so jo po brodenju po umazani vodi tako pekle in srbele noge, da ni mogla spati, prav tako se še vedno zbuja na dve uri. Kljub temu da so domovi vsaj za silo očiščeni, pa ostaja žalost, ponekod tudi nervoza, jeza in obup ljudi, ki to še prikrivajo. Nekateri pa si to upajo priznati in povedati. Neka gospa je povedala: »Dokler sem noro urejala in reševala stvari pred še večjo škodo in pospravljala, je še šlo. Sedaj pa se me loteva neka potrost, odpovedali smo morje, uničeni so vsi avtomobili, nimamo prevoza.«

Seveda te stresne situacije prostovoljci zaznamo in jih po svojih močeh sočutno poslušamo, kot uspemo, ter tolažimo, kjer je mogoče. Izkazuje pa se potreba po laični in strokovni psihosocialni oskrbi nadalje, saj

se je oz. se bo proces žalovanja šele začel. V tej smeri želimo delovati v prihodnje.

Kljub vsem izgubam se je pokazala veličina in plemenitost ljudi, ki se zavedajo, da morajo biti močni, tudi zaradi svojih bližnjih, znajo biti hvaležni za vsako tolažbo in pomoč.

Mateja Volf, ŽK Komenda

Prostovoljci župnijskih Karitas prvi na terenu

Tako kot ob vseh krizah smo tudi tokrat dokazali, da znamo stopiti skupaj in da brez mnogih naših sodelavcev in predvsem naših prostovoljcev župnijskih Karitas ne bi šlo in ne bi zmogli. Oni so tisti, ki so se prvi odzvali, čeprav so bili mnogi med njimi tudi sami prizadeti v poplavah, ki so odšli na teren, pomagali, obiskali vse prizadete, jim razdelili materialno pomoč ter vloge za prvo humanitarno pomoč Karitas.

Za pomoč ob poplavah smo dodatno nakupili hrano in čistila, skupaj z donirano hrano smo na teren odpeljali in razdelili okoli 20 ton pomoči. V dobrem tednu dni je bilo razdeljenih, izpolnjenih in izplačanih skoraj 1.200 vlog za prvo humanitarno pomoč Karitas. Vzporedno smo razdelili tudi bone v višini 70.000 EUR. In kar je vredno največ, naši prostovoljci so obiskali večino ljudi s poplavljenih območij, jim prisluhnili, jih povprašali, kaj potrebujejo, jim pomagali pri izpolnjevanju vlog. Odlično je tekla tudi komunikacija s sodelavci Škofijske karitas Ljubljana, ki smo jim poskušali nuditi vse potrebne informacije in podporo.

V pomoč so se vključili tudi prostovoljci mnogih župnijskih Karitas, ki niso bile prizadete v poplavah. Vključili so se v zbiranje hrane in materialne pomoči, ki so jo v veliki meri tudi sami dostavili na prizadeta območja.

Naše delo se je šele dobro začelo, verjamemo pa, da bomo ob medsebojni podpori in sodelovanju zmogli narediti še veliko dobrega.

Polona Miklič

Z DELOM DO DOSTOJNEGA ŽIVLJENJA IN KUPIM KOZO

Jana Lampe

24

V program **Z delom do dostojnega življenja** so s pomočjo dobrote **889 rednih mesečnih darovalcev iz Slovenije** vključeni starši iz **340 revnih družin v Afriki**, **21 družin v Albaniji** ter **26 na Šrilanki**. Izbrane so vedno najranljivejše družine, kjer so otroci ves čas podhranjeni, invalidni ali ne hodijo v šolo ali kjer je mama ostala sama s številnimi otroki, kjer so brez lastne hiške in zemlje ter še druge sti-

Albanija

ske. Ti revni starši prej niso imeli možnosti za delo, razen v poljedelstvu na majhnem koščku zemlje, kjer pa je zaradi pogostih suš in poplav vse težje pridelati dovolj hrane. S pomočjo tega programa so na misijonih v Afriki (v Ruandi, Burundiju, Ugandi, Centralnoafriški republiki, Eritreji in na Madagaskarju) in Albaniji, kjer delujejo naši misijonarji in sestre domačinke, dobili priložnost za redno ali občasno delo in plačilo zanj, na Šrilanki pa kot subvencijo za zagon obrti. **Na podeželju Afrike in Šrilanki je dovolj dodatni 1 EUR na dan, v mestu v Afriki in Albaniji pa 2 EUR**, da družina dostojneje preživi, da ima za hrano, plačilo zdravstvene oskrbe, šolanje otrok in za druge osnovne potrebščine ter

Burundi

da počasi tudi napreduje kot s popravilom ali gradnjo lastne hiše in nakupom zemlje za obdelovanje. Ko ima družina svoj dom, ima že veliko, ker ni treba plačevati najemnine.

V 13 letih je program rodil obilo lepega za te revne družine. Vključenim družinam se je z zaslužkom najprej zmanjšala podhranjenost. Otroci lahko hodijo v šolo. Če imajo otroke s posebnimi potrebami, lahko plačajo stroške prevoza in šolanje. Tudi staršem na Šrilanki in v Albaniji veliko pomeni, da njihovi otroci sedaj lahko študirajo in bodo imeli svetlejšo prihodnost. Materam v Afriki si loncev za kuhanje in motike ni več treba sposojati od sosedov. Lahko so si kupili tudi čevlje, obleke in milo. Zelo so veseli in hvaležni, da lahko plačajo zdravstveno zavarovanje, kajti brez njega je zdravljenje zelo drago. Vključene družine imajo željo po napredovanju! Bolj smotno uporabljajo denar in ga tudi nekaj privarčujejo, s čimer kupijo kaj večjega za družino. Večini vključenih družin v Afriki smo **iz akcije Kupim kozo** kupili tudi kozo ali prašička. Z gnojenjem zemlje lahko pridelajo več hrane, podmladek prodajo na trgu in z zaslužkom kupijo kaj za družino, plačajo otrokom šolanje itd., in tako družina napreduje.

Večletna podpora plačanemu delu je prinesla številne pozitivne učinke in dostojnejše življenje teh revnih družin ne samo v materialnem, ampak tudi v socialnem smislu. Izboljšali so se odnosi v družini, med možem in ženo, ni več alkoholizma, pretepanja, prepiranja. V družinah je tako večje veselje, mir in edinost. So tudi bolj odgovorni.

Burundi

Pridobili so nove prijatelje, s katerimi si medsebojno pomagajo pri obdelovanju polj ali ko je kdo bolan. Tudi v pogovoru ob mesečnih srečanjih skupaj iščejo rešitve za različne težave. Niso več odrinjeni na rob družbe in osamljeni, imajo vrednost v kraju, kjer živijo, ljudje se z njimi pogovarjajo. Njihovi obrazi žarijo, ko razlagajo, kako so živeli prej in kako sedaj. Ker ženske prinašajo denar v družino, jih možje bolj ceni-jo. Mnogi med njimi bi zaradi revščine zapustili svoj kraj in odšli iskat delo drugam, tudi v druge države. Zaradi dela jim tega ni treba storiti. Sestram pomagajo odkrivati tudi druge revne družine, krepi se solidarnost med njimi. Sestre si prizadevajo za njihov celostni človekov razvoj, tudi duhovni, tako da je bilo v preteklem letu tudi nekaj porok, otroci so prejeli zakramente. **Vse te družine se vedno zahvaljujejo vsem v Sloveniji, ki mislijo nanje in jim pomagajo.** Molijo

za vse darovalce in jih nosijo v srcu, prav tako naši misijonarji. Tako smo vsi skupaj na poseben način povezani.

V 13 letih je bilo v program v Afriki vključenih skupaj okoli 1.000 revnih družin, saj jih po treh letih, ko se družine postavijo na noge, zamenjajo z drugimi revnimi družinami. Vendar pa teh družin, ki so zaključile, ne pustijo samih. Sestre jih še naprej spremljajo, potem začnejo tudi kot skupina kakšno skupno dejavnost, ki jim prina-

ša dohodek, kot npr. najem in pridelovanje pridelkov, ki jih skupaj prodajajo. Na Šrilanki je do sedaj preko programa že 213 družin s subvencijo začelo ali nadgradilo svojo obrt, da lažje preživijo. Dvakrat smo podporo za delo namenili tudi 300 ženskam v Pakistanu. Tudi v Albaniji je bilo preko projekta vključenih že 50 družin, nekateri delajo občasna dela na misijonu in ob tem nekaj zaslužijo.

K preživetju in dostojnejšemu življenju revnih v Afriki **veliko pripomore tudi podpora plačilu dela 12 zdravstvenih in 16 pedagoških delavcev na misijonih v Afriki preko programa Z delom do dostojnega življenja**, ki večinoma znaša med 50 in 250 EUR mesečno.

Z vami bi želela podeliti nekaj pozitivnih zgodb vključenih družin, ki so se izkopale iz najhujše revščine, so bolj samostojne in se jim je povrnilo njihovo dostojanstvo.

Asterio iz Burundija je mož zapustil v skrajni bedi s štirimi otroki, brez doma, hrane, možnosti zdravljenja. Otroci so bili pogosto podhranjeni. Bila je zelo obupana. Sedaj ko ima delo, se je njeno življenje spremenilo. Vsako jutro gre čez vas ponosno na delo. Zasluži za hrano, najemnino, šolanje, obleko, zdravila. Dejala je: »Naj Bog vsem, ki pomagate, stoterno poplača!«

Clementina iz Ruande: »Odkar delam pri sestrah, z možem lažje preživiva tri otroke. Plačamo najemnino in šolnino, jemo vsaj enkrat na dan. Z zasluženi denarjem sem kupila šivalni stroj, da nekaj dodatno zaslužim. Z možem sva srečna in hvaležna.«

»Na našem misijonu v **Ugandi** trenutno z delom redno pomagamo štirim družinam. Eno od žena je mož ob rojstvu močno prizadetega otroka pustil samo, brez strehe nad glavo. Otrok je bil podhranjen, mati zanemarjena. Sedaj lahko redno plačuje najemnino in skrbi za osnovne potrebe otroka in sebe. Žena je zelo vesela in hvaležna.

Poleg njih pa skoraj vsak dan damo možnost dela tudi komu drugemu, da lahko nahrani svojo družino. Posebej v tem času krize, ko se je vse moč-

Kupim kozo

Ruanda

za vse dobro, ki ga izkazuje tem malim na tem pozabljenem koncu Albanije. Bogu in vam iskrena hvala.» (s. Vida Gerkman)

»Hvala za pomoč pri **plačilu za delo** štirih učiteljic v **naši osnovni šoli**. V razredih je okoli 55 otrok, vseh učencev je 469, stari so od 4 do 16 let. Po zaslugi vaše pomoči nam ni bilo treba dvigniti šolnine, ki je že več let 8.000 ariaryjev, to je malo manj kot dva evra na mesec. Veseli smo, da sedaj veliko revnih staršev, ki sicer ne bi zmogli plačevati šolnine, pošilja otroke v šolo. Vsi smo veseli tudi uspehov naših šolarjev na državnih izpitih. Iskrena hvala Slovenski karitas za to pomoč,« so zapisale sestre, ki delujejo v šoli na misijonu **Manambondro na Madagaskarju v sodelovanju z misijonarjem Janijem Mescem**.

no podražilo. Dela večinoma ne uspejo dobiti vsak dan. Pa si predstavljajte, kako s tem nahraniti velike družine, kupiti milo, obleko, plačati najemnino in otrokom šolnino ... Zato res iskrena hvala za vašo pomoč in podporo, dobri ljudje!» je zapisala **misijonarka s. Urša Marinčič**.

Férol iz Centralnoafriške republike ima ženo in dva otroka. Živi z invalidnostjo noge, vendar z veliko željo po napredku. Zaradi revščine ni imel sredstev za preživetje, niti svojega doma. Zaradi dela pri sestrah na misijonu sedaj lahko omogoči družini osnovno za preživetje, obdeluje tudi svojo zemljo, njegova žena pa je lahko začela z malo trgovnico. Zaslužek jima je omogočil tudi gradnjo lastne hiše. Sedaj živijo dostojno. Zahvaljuje se dobrotnikom in Bogu, da jih je osvobodil revščine.

»Hvala za vse, kar storite za revne ženske v **Eritreji**, iskrena hvala tudi za poslani denar za koze. To družinam ogromno pomeni, ker je pri nas zelo težko,« je dejala **sestra usmiljenka Lettemariam**.

Lakruwan iz Šrilanke z ženo pričakuje četrtega otroka. Priložnostno dela kot mehanik in se ukvarja s pridelovanjem arašidov. S podporo iz Slovenije je kupil dodaten kos zemlje in sedaj ustvari več dohodka za preživetje ter lepšo prihodnost otrok.

»Žene v **Albaniji** pomagajo v naši menzi, pri čiščenju, domačih nalogah, skrbijo za bolnike, delu na njivi. Hvaležne so, da same nekaj zaslužijo z lastnimi rokami. S tem plačajo položnice, stanovanje, šolanje otrok, hrano. Tudi me sestre se pridružujemo zahvali

ki z mesečnim darom 6, 12, 24, 30, 50 ali več EUR podpirate ta program. Vemo, da ste med njimi tudi mnogi sodelavci Karitas. Hvala vam iz srca za vašo veliko solidarnost z ubogimi po svetu. Če bi se želeli tej akciji priključiti tudi vi, pa pišite na jana.lampe@karitas.si. HVALA iz srca!

Naj zaključim z zahvalo **misijonarke sestre Vesne Hiti**, ki že leta neposredno in posredno spremlja delo in napredek družin vključenih v projektu **Z delom do dostojnega življenja** v Ruandi, Burundiju in Centralnoafriški republiki: »Dragi prijatelji naših družin v srcu Afrike! Prihajam z iskreno zahvalo Bogu in vam za vse tisto, kar storite za naše družine, ki živijo oziroma so živele v največji revščini in na robu preživetja. Zahvaljujoč vaši pomoči pa so se dvignile na raven dostojanstva. Tam, kjer je bilo brezupje, je zacvetelo novo, polno življenje in veselje. Ali se zavestate, da s tem delate prave čudeže in spreminjate svet v malem? Upam si reči, da celo v velikem! Projekt 'Z delom do dostojnega življenja' ima zato poseben blagoslov! Naj bo Bog vsem dobrotnikom bogat plačnik.«

Šrilanka

NAGRADNA KRIŽANKA

september

Monika Nared

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 9. 2023 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

Če bi kdo želel križanko rešiti digitalno, lahko do nje dostopi preko spletne strani <https://www.karitas.si> na: spletna križanka.

Vodoravno:

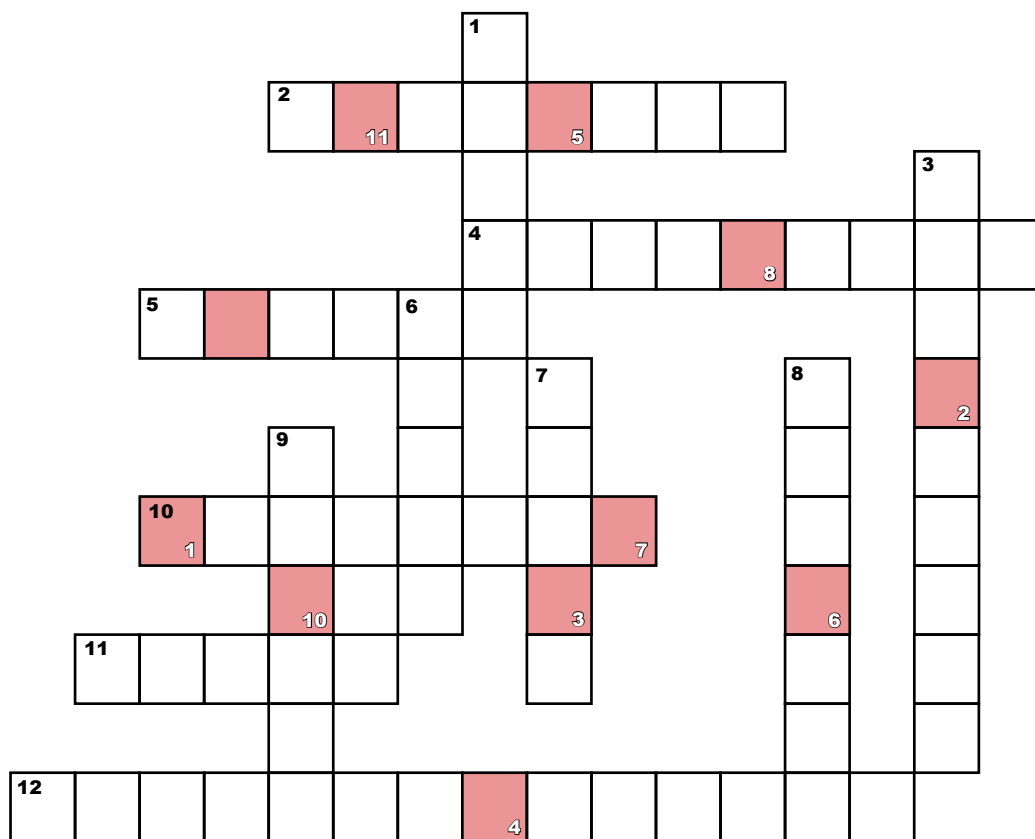
- 2 Kateri grozoviti razbojnik je ustrahoval Butalce?
- 4 Največji godalni instrument.
- 5 Značilna barva brazilskih nogometašev.
- 10 Kako se imenuje cesta z vrsto dreves na eni strani ali na obeh straneh?
- 11 Kateri grški pesnik velja za avtorja Iliade in Odiseje?

- 12 Kako se imenuje delo, ki ga posameznik po svoji svobodni volji in brez pričakovanja plačila opravlja v dobro drugih ali v splošno korist.

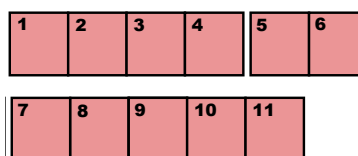
Navpično:

- 1 Reka, ki teče skozi Postojnsko jamo.
- 3 Kako se imenuje stari zemeljski vek?
- 6 Gora, ki leži nad Razdrtem.
- 7 Rastlina, ki ji rečemo tudi "zeleno zlato".
- 8 Obiranje grozdja.
- 9 Vladarjev namestnik.

27

Nagradno geslo:

Geslo avgustovske nagradne križanke:

OTROCI NAS POTREBUJEJO

Nagrajenci:

1. nagrada: Štefka Erniša, Moravske Toplice
2. nagrada: Denis Potohleb, Hrpelje
3. nagrada: Sonja Gregorič, Kranj

Nagrade:

1. nagrada: ročni izdelek iz Afrike
2. nagrada: ročni izdelek iz Afrike
3. nagrada: ročni izdelek iz Afrike

Slovenijo so v začetku avgusta prizadele katastrofalne poplave, ki so prizadele veliko gospodinjstev.

Mlada Karitas se je hitro odzvala, vzpostavila koordinacijski center, preko katerega je na teren odšlo pomagat pri čiščenju preko 2.500 prostovoljcev.

Foto Marko Mesojedec

Poljska Karitas nam je pomoč pripeljala kar z vojaškim letalom. Foto Irek Dorozanski

Odzvale so se tudi sosednje Karitas in nam posredovale veliko razvlažilnikov ter druge materialne in finančne pomoči.

Ljudje so se odzvali in pomoč na terenu je hitro stekla. Stkale so se mnoge vezi dobrote.

Foto Nives Felič

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

